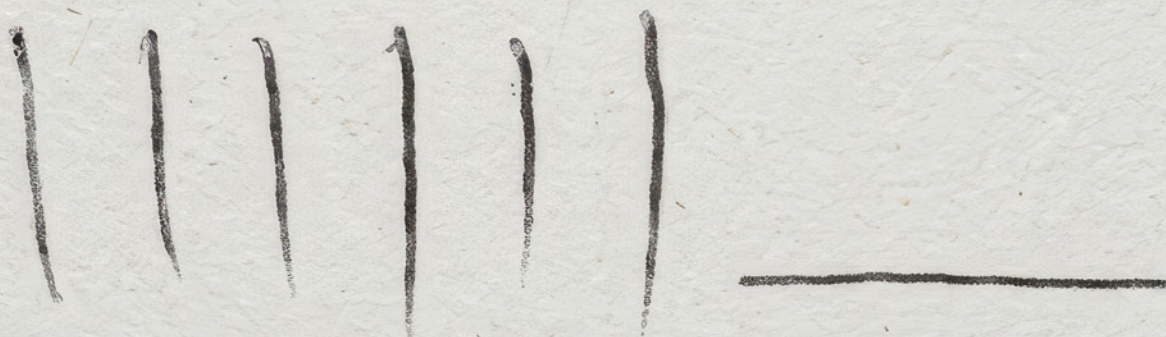

ADVENT

Het Kerkblad van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten / 3/2026

Praktisch
adventistisch

Geloof dat je kunt zien

Jakobus stelt de vraag zonder omhaal: wat heeft het voor zin te zeggen dat je gelooft, als niemand er iets van merkt? Het is een oud verwijt en het is nog steeds ongemakkelijk. Wij zijn een kerk met een uitgesproken leer, een heldere levensstijl. Daarnaast kunnen wij dat heel goed uitdragen. Maar geloof laat zich uiteindelijk niet aflezen aan wat wij belijden. Het laat zich aflezen aan wat wij doen wanneer het iets kost. Opvallend genoeg wijst onderzoek dezelfde kant op. Godsdienstpsychologen onderscheiden geloof doorgaans in vier dimen-

sies: geloven, verbinden, handelen en erbij horen¹. Wat vervolgens blijkt, is dat niet de overtuiging alleen het verschil maakt, maar juist de laatste drie. De samenhang tussen geloof en levenstevredenheid loopt grotendeels via de vriendschappen binnen de gemeente, niet via de leerstellingen als zodanig². Ook de veronderstelde band tussen geloof en hulpvaardigheid blijkt vooral te berusten op betrokkenheid bij een geloofsgemeenschap en veel minder op het geloof zelf³. Wie regelmatig deelneemt aan de eredienst leeft aantoonbaar langer⁴. Tenslotte behoort religieuze deel-

name tot de factoren die samenhangen met breder menselijk floreren⁵. Het patroon is telkens hetzelfde: geloof wordt werkzaam waar het praktisch wordt. Daar zit meteen de waarschuwing bij. Praktijk kan verworden tot prestatie en waar geloof gaat drukken in plaats van dragen, keert het zich tegen de gelovige⁶. Praktisch geloof is dus geen extra eis bovenop het geloof, maar de natuurlijke vorm die genade aanneemt zodra zij ergens landt. In dit nummer zoeken wij die landing op: in het gezin, op het werk, in de wijk, in de gemeente. Geen theorie over dienstbaarheid, maar dienstbaarheid zelf – zichtbaar, navolgbaar en gewoon. □

Duurzaamheid is belangrijk voor de Adventkerk. *Advent* levert een bijdrage aan een betere wereld, gedrukt op papier afkomstig uit duurzaam bosbeheer. Onze drukker maakt gebruik van plantaardige inkt en groene stroom.

REDACTIE

Hoofdredacteur Enrico Karg

Redactie Silbert Elizabeth, Bert Hagenaars, Jeroen de Jager, Jeanette Lavies, Riemer Postma, Rob de Raad en Ruth Tiko.

Vormgeving Paul de Bruin – Limelight Design Studio

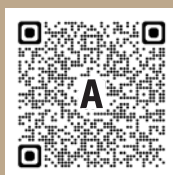
Foto omslag Raland/Shutterstock.com

Druk Van de Ridder – VdR Druk & print

Oplage 3.800 exemplaren

Verschijningsfrequentie 4 maal per jaar

Wanneer u het blad ADVENT niet meer wilt ontvangen, kunt u dat kenbaar maken via advent@adventist.nl

REDACTIEADRES

Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide

T: Landelijk Kantoor: 030 – 6939375 – **E:** advent@adventist.nl

W: www.adventist.nl of www.adventist.be

GIFTEN

Advent wordt gerealiseerd dankzij uw giften. De redactie bestaat voornamelijk uit vrijwilligers. Giften voor Advent kunt u overmaken op NL47 RABO 0117 7777 73 t.n.v. Kerkgenootschap der ZDA of gebruik de QR-code hiernaast. Voor financiële zaken, incl. donaties en wilsbeschikkingen, kunt u contact opnemen met de financiële afdeling via: finance@adventist.nl.

OKTOBER

55+-dag 3
Leidersweekend 9-11

NOVEMBER

Gezondheidsprogramma 4-8
Gebedsweek 7-14
Nationaal Vrouwencongres 21

DECEMBER

Landelijke Tienerclub 5
Rentmeesterschapssabbat 5
AJV Eindejaarsconcert 12

Enrico Karg *Hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk.*

Literatuurlijst

- ¹ Saroglou, J *Cross-Cult Psychol*, 2011.
- ² Lim & Putnam, *Am Sociol Rev*, 2010.
- ³ Galen, *Psychol Bull*, 2012.
- ⁴ Li et al., *JAMA Intern Med*, 2016.
- ⁵ VanderWeele, *Proc Natl Acad Sci U S A*, 2017.
- ⁶ Pargament et al., *Arch Intern Med*, 2001.

06 Onze Identiteit is onze missie

10 Interview Ronald de Jong: 'Wees vooral vrolijk gelovig'

14 Gezondheid in Balans

27 Interview Mark Kestlin: 'Het leven na de doop'

30 Overdenking: Gebogen niet gebroken

VERDER IN DIT NUMMER

- 04 Van het bestuur
- 13 Advent verwent
- 17 Nieuws uit de regio
- 18 ADRA – Kerstdozenactie 2026
- 20 Kinderverhaal
- 22 Nieuws uit de wereldkerk
- 24 Adventgeschiedenis in perspectief
- 34 Verdieping bij de Sabbatschool
- 36 PS en Doopberichten
- 39 In Beeld
- 40 Van de voorzitter

De medewerkers van *Advent* wensen je een gezegende herfst. Laten we ons geloof handen en voeten geven, in kleine en grote dingen.

Wisseling van de wacht

Ik wil u deze keer op de hoogte brengen van het verloop van ons predikantenkorps binnen de Nederlandse Unie.

Tekst/Rob de Raad

Vertrokken

ds. Guisèle
Berkel Harmonie

ds. Shurrandy
Selassa

ds. Arnoud
van den Broek

Predikanten die vertrokken zijn

Een aantal predikanten heeft ons veld in Nederland vrijwillig verlaten. Allereerst heeft ds. Guisèle Berkel ons laten weten dat de Belgische Federatie een beroep op haar heeft gedaan ons het werk daar te komen versterken. Zij schrijft dat zij dit ervaren heeft als een roeping door God zelf en dat zij de overtuiging heeft om daar gehoor aan te moeten geven. Ook ds. Shurrandy Selassa heeft ons verlaten omdat hij het aanbod heeft gekregen een positie als predikant in het zuiden van de Verenigde Staten te bekleden. Daar hebben hij en zijn vrouw positief op gereageerd. We wensen zowel ds. Berkel als ds. Selassa Gods rijke zegen toe voor het werk in andere delen van de wereld. Ook heeft ds. Arnoud van den Broek in augustus vorig jaar ons schriftelijk gemeld dat hij een

andere dienstbetrekking heeft. Wij wensen hem veel zegen toe bij zijn andere betrekking. Hiermee is Arnoud van den Broek geen predikant meer en gelden alle bevoegdheden voortvloeiende uit het ambt van predikant niet langer. We zijn dus in een vrij korte periode drie predikanten kwijtgeraakt binnen de Nederlandse Unie.

Nieuwe predikanten

Daarnaast verheugt het ons twee nieuwe namen aan ons predikantenkorps te mogen toevoegen. Als eerste ds. José Luis Pérez die tot voor kort werkzaam was in België. In goed overleg met de leiding van de kerk in België is José per 1 juni 2026 bij ons in dienst getreden. De Belgische leiding had hem graag zelf behouden, maar moedigde ons aan hem een aanbod vanuit Nederland te doen; zij hechtte

/Overal in de westerse landen is er een groot tekort aan predikanten. In dat opzicht mogen we ons in Nederland gezegend voelen

Aankomsten

Nieuw predikant
ds. José Luis Pérez

Nieuw predikant
ds. Steven Tulp

proponent-
predikant
Hellen Diaz

proponent-
predikant
Wilburt Laarman

proponent-
predikant
Vinicius Rodrigues

eraan dat de predikant hierin zelf een keuze kon maken en zegde toe zowel hem als de leiding van onze Unie te blijven ondersteunen. José begint zijn werk in de Spaans-talige en Papiaments-talige gemeenten.

Ook ds. Steven Tulp wordt aan ons predikantenteam toegevoegd. Steven is een ervaren predikant en was tot voor kort Secretaris-Penningmeester van de Surinaamse Zending van zevendedagsadventisten. Naar verwachting maakt hij in oktober van dit jaar de overstap van Suriname naar Nederland.

Proponenten

Verder beginnen per 1 september 2026 drie proponent-predikanten aan de laatste en afrondende fase van hun proponententraject. Wij zien met vertrouwen uit naar een positieve afronding, waarna wij Hellen Diaz, Wilburt Laarman en Vinicius Rodrigues als volwaardige predikanten aan ons korps hopen toe te voegen. Als zij hun tweejarige proponentsfase hebben afgerond kunnen zij als volwaardige predikanten worden ingezet. Op dit moment hebben we nog steeds een aantal gemeenten aan wie we door het tekort nog geen predikanten hebben kunnen toewijzen.

Studenten theologie

Tot slot studeren op dit moment drie studenten vanuit onze Unie theologie aan Newbold College of Higher Education. Naar verwachting ronden zij hun studie over ongeveer een jaar af en kunnen dan aan hun proponentsperiode beginnen.

Door het aantrekken van nieuwe predikanten uit het buitenland en ook als onze drie proponenten hun praktijkperiode volledig hebben afgerond, hopen we weer op volledige sterkte van ons predikantenkorps te komen. Daar mogen we heel dankbaar voor zijn, want overal in de westerse landen is er een groot tekort aan predikanten. In dat opzicht mogen we ons in Nederland gezegend voelen.

Wij zijn dankbaar voor de wijze waarop God in de voortgang van het werk voorziet en vragen u deze predikanten, proponenten en studenten in uw voorbede te gedenken. ☐

Rob de Raad is voorzitter van de Nederlandse Adventkerk.

Onze identiteit is onze missie

Er is een fundamentele vraag die elke generatie gelovigen zichzelf moet stellen: 'Wie zijn wij?'. In een wereld die voortdurend in beweging is en waarin waarden en zekerheden snel veranderen, is het cruciaal dat wij als zevendedagsadventisten precies weten wat onze identiteit is. Waarom bestaan we? Waarom gaan we wekelijks naar onze kerken? Het antwoord is verrassend eenvoudig, maar diepgaand: onze identiteit is onlosmakelijk verbonden met onze missie. Wij zijn een profetische beweging, door God geroepen om een boodschap van hoop te delen en mensen voor te bereiden op de spoedige terugkeer van Jezus Christus.

Tekst/Tiago Pereira

Een missiegedreven identiteit

Als we onze identiteit omarmen, verandert alles. De kerk is dan niet langer slechts een plek waar we naartoe gaan om onszelf geestelijk te voeden, maar een lanceringsplatform van waaruit we de wereld intrekken. Onze identiteit als adventisten drijft ons naar buiten, naar onze burens, naar onze steden en naar de harten van degenen die Jezus nog niet kennen. Het is precies deze missiegedreven identiteit die de brandstof vormt voor alles wat we doen — de manier waarop we onze tijd inzetten, hoe we onze gemeenschappen bouwen en hoe we de mensen om ons heen benaderen.

De kracht van samen bouwen

In 2025 hebben we als kerk in Nederland een ongeken­de stap voorwaarts gezet. We hebben nieuwe mensen bereikt en nieuwe gemeenschappen opgericht. Zeven kerkplantingsprojecten ontvingen een totale investering van 160.000 euro. Deze gelden werden samengebracht door de Unie, de General Conference en de Trans-European Division (GC/TED) en door de toegewijde leden die rechtstreeks bij deze projecten betrokken waren. Dit is een prachtig voorbeeld van samenwerking op alle niveaus van onze kerk. Wanneer lokale leden hun schouders eronder zetten, staat

de wereldwijde kerk klaar om hen krachtig te ondersteunen. Naast deze zeven projecten werden er nog vier nieuwe kerkplanten geopend: twee in Rotterdam, één in Almere en één in Heerlen. Ook de evangelisatieprojecten van onze reeds gevestigde lokale kerken kregen een enorme impuls. Er werden 14 lokale projecten goedgekeurd en ondersteund, waarbij de Unie en de lokale kerken gezamenlijk investeerden in het uitbreiden van de missie voor de plaatselijke gemeenten.

/Wij zijn een profetische beweging, door God geroepen om een boodschap van hoop te delen

Cijfers met een gezicht

Wat levert zo'n massale investering in tijd en energie nu eigenlijk op? Het antwoord is te vinden in de levens die door de genade van God zijn veranderd. Als direct resultaat van deze missiegedreven focus mochten we in 2025 maar liefst 142 mensen dopen in Nederland.

Dit getal staat niet op zichzelf. Het toont een consistente en bemoeidigende groeitrend. In 2023 mochten we 123 mensen verwelkomen door de doop. In 2024 steeg dat aantal naar 125. En nu, met 142 dopen in 2025, zien we de vruchten van onze volharding. Over de afgelopen drie jaar heeft onze kerk in Nederland een netto ledengroei van 4,84% gerealiseerd. In een sterk geseculariseerd Europa is dit niet zomaar een statistiek; het is een wonder. Het is het bewijs dat het evangelie nog steeds de kracht heeft om harten te raken en levens te vernieuwen, zelfs in onze postmoderne samenleving. Elk van deze 142 mensen heeft een naam, een verhaal, een strijd en nu ook een hoopvolle toekomst. Achter elk getal schuilt een leven dat is aangeraakt door de liefde van Christus, door de trouwe inzet van kerkplanters, Bijbelwerkers en gemeenteleden die bereid waren hun tijd, energie en middelen te geven voor de missie.

Rotterdam House of Refuge

Innovatieve benaderingen: Rotterdam en Heerlen

Om mensen te bereiken in de seculiere cultuur van vandaag, moeten we soms nieuwe wegen bewandelen, zonder onze identiteit te verliezen. Een prachtig voorbeeld hiervan is het project House of Refuge in Rotterdam. Deze nieuwe gemeenschap is gevestigd in een welgestelde wijk van de stad. Ze gebruikt een gedifferentieerde benadering, met sterke nadruk op relationele verbinding, authentieke gemeenschapszin en diepgaande spirituele ervaringen in een warme, gastvrije setting. Het is een kerk die spreekt in de 'taal'

van de wijk, waardoor de drempel om binnen te stappen aanzienlijk wordt verlaagd.

Een ander inspirerend initiatief vinden we in Heerlen. Dit project is sterk gericht op het leven in gemeenschap, met een uitgesproken focus op maatschappelijke dienstverlening. De pioniers in Heerlen zochten actief contact

/Het evangelie heeft nog steeds de kracht om harten te raken en levens te vernieuwen

Heerlen Forsa Renoba

Linksboven: Rotterdam House of Refuge
Rechtsboven: Heerlen Forsa Renoba
Met dank aan de gemeenschappen van
House of Refuge (Rotterdam) en Forsa
Renoba (Heerlen) voor het delen van deze
beelden.

met het stadsbestuur en boden hun hulp aan om jongeren die dreigen te ontsporen, te begeleiden naar een beter pad. Door deze jongeren praktische steun, een luisterend oor en een veilige haven te bieden, openen ze deuren om de ultieme hoop in Christus te delen. Ze zijn letterlijk de handen en voeten van Jezus in hun stad. Deze projecten laten zien hoe divers onze missie kan zijn. Of het nu in een welgestelde wijk in Rotterdam is of in samenwerking met de gemeente in Heerlen, de kern blijft hetzelfde: mensen leiden naar een reddende relatie met Jezus Christus.

Vooruitkijken: Een beweging in opmars

We zijn dankbaar voor wat God in de afgelopen jaren heeft gedaan, maar we kunnen niet stil blijven staan. De missie is nog niet voltooid. Voor 2026 zijn er ambitieuze plannen: een investering van 170.000 euro in nieuwe en bestaande kerkplantingsprojecten en meer dan 100.000 euro voor de ondersteuning van lokale evangelisatieprojecten. Dit weerspiegelt het vertrouwen dat de oogst het waard is en dat God ons roept om door te gaan. Onze identiteit als profetische beweging vraagt ons om vooruit te blijven kijken, zolang Jezus

/ De groei die we hebben gezien, is slechts het begin

nog niet is teruggekeerd. Laten we een volk zijn dat niet alleen gelooft in de wederkomst, maar er ook alles aan doet om de wereld daarop voor te bereiden — in onze buurten, in onze steden, in ons dagelijks leven.

De groei die we hebben gezien, is slechts het begin. Onze identiteit is onze missie. Laten we die missie samen volbrengen. ▣

Tiago Pereira is hoofd van het departement Gemeentegroei.

‘Wees vooral vrolijk gelovig’

Tijdens het gesprek klinkt er regelmatig een lach aan de keukentafel in het huis van het echtpaar De Jong waar *Advent* het interview afneemt. Ronald staat duidelijk niet al te somber in het (geloofs)leven. Hij praat gemakkelijk over het geloof en zoekt daarover ook graag contact met anderen. Praktisch adventistisch betekent volgens Ronald uiteindelijk: ‘Het draait om Jezus Christus.’

Tekst/Jan Spijk

Ronald groeide op in een gereformeerd gezin in Apeldoorn. Zijn ouders raakten op een gegeven moment betrokken bij het adventistisch geloof door Henk de Raad (de vader van de huidige voorzitter van de Adventkerk). Zij maakten uiteindelijk de overstap naar de Adventkerk, maar Ronald volgde als tiener niet meteen. Hij kreeg toen catechisatielessen van de gereformeerde kerk. Toch bezocht hij een jeugdavond van de lokale adventgemeente waar hij zijn toekomstige vrouw Ans zou ontmoeten.

Samen met oma gedoopt

Hij raakte door zijn bezoeken aan adventistische bijeenkomsten wel een deel van zijn vrienden-groep kwijt, want wie gaat er nu op zaterdag naar de kerk? Maar Ronald lag daar niet echt wakker van. Hij kreeg er een heel leuk en lief meisje voor terug. Zijn oma bezocht eveneens de diensten in de adventkerk maar die had bezworen zich niet nog een keer te laten dopen. ‘Toen zei ze opeens tegen mij: ik laat mij dopen. Dan ga ik met je mee, was mijn eerste reactie. Mijn gevoel lag onder-tussen bij de Adventkerk. Dus we

werden samen gedoopt. Geweldig vond ik dat.’

Dat was in een tijd dat hij nog weleens een shagje opstak, maar daar stopte hij mee. ‘Niet alleen vanwege het geloof’ benadrukt Ronald. Hij kwam te werken als laborant functieonderzoeken in het Gelreziekenhuis in Apeldoorn. ‘Dan zag je al die longfoto’s van zieke mensen die jaren hadden gerookt. Dan ben je snel overtuigd om niet meer te roken.’ Eigenlijk heeft Ronald een technische achtergrond (MTS), maar hij kon geen baan krijgen. Dat had ook te maken met de moeilijke

Ronald de Jong: 'Geloof mag niet dwingend zijn, maar moet uit je hart komen.'

situatie van Philips. Daar ging het in de jaren 70 van de vorige eeuw in de Apeldoornse regio niet zo goed mee. Dus veel technische banen gingen naar oud-Philipsmedewerkers. Hij begon als laborant klinische neurofysiologie in het Gelreziekenhuis, werd vervolgens afdelingshoofd en later manager van drie afdelingen.

Niet sektarisch

Van sektarische elementen ('die zijn er zeker in onze kerk rond bijvoorbeeld gezondheid en profetieën') moet hij niet veel hebben. 'Dat heeft zich bij mij steeds sterker ontwikkeld. De vraag is dan waar we het in het geloof werkelijk over moeten hebben. En dat is voor mij Jezus Christus. 'Wie in mij gelooft heeft het eeuwige leven'. Dat is de basis. Door Jezus krijg je wel een beeld wat God bedoelt.', zo formuleert Ronald overtuigd.

Na zijn toetreding tot de Adventkerk ging hij niet aan de kant staan, maar werd hij samen met zijn vrouw Ans actief in het jeugdwerk. Hij straalt als hij daaraan terugdenkt. 'Dat was een hartstikke leuke tijd. Ik ben ook de jeugdsabbatschool samen met Richard Esenkbrink gaan doen. De één zette iets voor en de ander sprong handig op de reacties in. Dat vond ik veel leuker dan de sabbatschool voor volwassenen. Jongelui zijn spontaan, open en kunnen verrassende opmerkingen maken. De jeugd is niet van de dogmatiek, maar van het beleven van je geloof. De jeugdsabbatschool zat altijd heel vol. Er werden zelfs in Apeldoorn musicals opgevoerd door alle kinderen van de kindersabbatschool in de kerk. Een prachtige tijd.'

**/ We zijn in de kerk een groot orkest ...
Helaas blèren we vaak zo door elkaar heen dat het klinkt als valse noten ...
dat ligt niet aan de componist**

Tegenwoordig maakt hij van het bestaande sabbatschoolmateriaal via Artificial Intelligence (AI) een les die meer bij deze tijd past. 'Als je maar de juiste vragen stelt, krijg je binnen een paar tellen prachtig lesmateriaal. Het is ook fascinerend hoe AI dan met je meedenkt als het ware. Ik kreeg de reflectie van AI: alle vragen en opmerkingen die u stelt/plaatst, passen heel goed bij de zevendedagsadventisten. Echt schitterend.'

Als beheerder van de Facebook-pagina van de adventkerk Apeldoorn maakt hij steeds vaker via AI foto's en tekeningen.

Geloofsgesprekken op vakantie

De interviewer hoeft tijdens het gesprek eigenlijk geen vragen te stellen aan Ronald, want één ding is wel duidelijk: hij spreekt graag en met vuur over zijn geloof. Ronald demonstreert hoe hij dat tijdens een les aan jongeren probeert over te brengen. Hard lachend: 'Dit lijkt wel een beetje op een evangelie-les geloof ik? Vind je het vervelend?'

De geloofsgesprekken voert hij ook graag op vakantie. Hij reist samen met zijn vrouw elk jaar met de caravan door Europa. Grappend: 'In Italië en Spanje heb je in ieder geval kerken zat. Prachtig om te zien hoor. We kwamen een keer in een kerk met een Mariaka-

pel waarin een kast stond met 800 afgehouden hoofden. Wel bijzonder. Ook de vele graven in de vloer. Dan snap je waar de term rijke stinkerds vandaan komt.'

Zo kwam het echtpaar De Jong met reisgenoten ooit in de geboortplaats van moeder Theresa in Albanië. Zij was daar afgebeeld in de vorm van allemaal schelpjes. 'Toen kwam daar een Belgische pater binnen die vertelde dat hij als roeping op oudere leeftijd naar Albanië was gegaan', herinnert Ronald zich. 'Hij moest van het bisdom een kerk stichten, maar zag dat moeders bijvoorbeeld geen melk hadden voor de kindjes. Gezinnen hadden alleen de beschikking over golfplaatjes waaronder zij leefden. Hij moest dat voor zijn eigen geweten eerst oplossen voordat hij een kerk ging bouwen. Hij importeerde melk uit het buitenland en ging huizen bouwen voor de mensen in het dorp. Pas toen dit na jaren was opgelost, werd er een kerk gebouwd. Toen moest ik wel aan Jezus denken. Die ging ook zo het land in.'

Hij probeert op vakantie dan met reisgenoten – die met de caravan dezelfde reis maken – geloofsgesprekken aan te knopen. Op het werk deed hij dat ook. Tijdens zijn afscheid van het Gelreziekenhuis vertelden de drie afdelingshoofden hoe de jaargesprekken verliepen.

'Trek daar maar twee uur voor uit. Vijf minuten over het werk en de rest van de tijd over de kerk.' Hij kan er nog smakelijk om lachen. 'Ik wilde in die gesprekken niet evangeliseren, maar wilde weten hoe die persoon in het leven stond.'

'Vrolijk gelovig'

Ronald noemt zichzelf 'vrolijk gelovig.' In gesprekken met andere gelovigen probeert hij dat altijd uit te stralen. Hij kijkt met veel plezier terug op 2012 toen hij mede initiatiefnemer was om de Duitse film *Schepping* (van Henri Stober) overal in het land te vertonen met steun van het landelijk kantoor van De Unie. De directeur van theater Orpheus in Apeldoorn had er weinig vertrouwen in, maar het zat bomvol met meer dan 1200 belangstellenden. Datzelfde gebeurde in Groningen en Meppel en op veel andere plaatsen. 'Onze lieve Heer zegt dat we moeten zaaien. Met die film hebben we dat gedaan.'

Wat is voor Ronald de invulling van zijn praktisch geloofsleven? Vol overtuiging zegt hij: 'Ik schaam me absoluut niet voor mijn geloof. Onze nieuwe buurman aan de overkant hield op vrijdagavond een welkomstbijeenkomst. Dan ga ik gewoon al is het vrijdagavond. Hij bleek dominee te zijn, dus ik was de laatste die vertrok. Even proeven hoe hij in het geloof staat. Ik probeer het altijd leuk te houden: de absolute waarheid is er niet. We maken onderling vaak te veel ellende. Dat is niet goed. Ik leer ook van andere gelovigen buiten de Adventkerk. We zijn immers samen op weg. We zijn in de kerk een groot orkest met elkaar. Helaas blèren we vaak zo door elkaar heen dat het klinkt als valse noten. Let wel: dat ligt niet aan de componist. Dat muziekstuk is uniek! We maken als mensen veel stuk. Geloof mag niet dwingend zijn, maar moet uit je hart komen.' □

Jan Spijk is communicatieadviseur bij het landelijk kantoor van de Nederlandse Adventkerk.

'Sabbat: een brug tussen hemel en aarde.' Deze titel gaf Ronald de Jong aan deze tekening die hij via AI liet samenstellen. 'In de sabbat klopt het hart van de Tien Geboden: liefde voor God de Vader en liefde voor de naaste, verenigd in Jezus — die de sabbat schiep, er zelf in rustte en hem vervulde.'

Advent verwent

Advent verwent met vegetarische enchilada's.

Enchilada's zijn Mexicaanse opgerolde maïstortilla's. In Mexico worden ze gevuld met groenten, noten, kaas en vlees. We laten het vlees weg, maar we stoppen ze wel in de oven. Eet smakelijk.

Tekst/Jeanette Lavies

Bereidingstijd: 45 minuten.

Voor: 4 stuks

Ingrediënten

- Olijfolie
- 3 uien
- 1 teentje knoflook
- 1 theelepel tomatenpuree
- 1 blik tomatenblokjes (800 g)
- Gerookte paprikapoeder
- 6 eetlepels zoete chilisaus
- 2 eetlepels sojasaus
- 2 eetlepels bruine suiker
- 400 g rode bonen (uit blik)
- 150 g maïs uit blik
- 2 rode paprika's
- 50 g spinazie
- 1 eetlepel fijngehakte jalapeño-peper
- Zout
- 200 g cheddar (kaas)
- 4 tortilla's
- 3 lente-uien
- Enkele takjes koriander

Bereiden

1. **Verwarm** de ovengrill voor tot 180 °C.
2. **Zet** twee pannen op het vuur. Verwarm in elke pan een scheut olijfolie.
3. **Pel en snipper** de uien. Verdeel ze over de twee pannen en laat aanfruiten.
4. **Pel de knoflook.** Plet de teen en snipper met een mes. Doe de pulp bij de ui in één van de pannen en laat mee stoven.
5. **Doe de tomatenpuree** in de pan met ui en knoflook. Giet er het blik tomatenblokjes bij en kruid met gerookte paprikapoeder. Voeg er de zoete chilisaus, de sojasaus en de bruine suiker aan toe. Laat deze saus op een zacht vuur sudderen.
6. **Spoel de rode bonen** en de maïs onder koud stromend water en laat ze uitlekken. Doe ze in de tweede pan bij de gestoofde ui.
7. **Verwijder de zaden** en zaadlijsten uit de paprika's. Snijd ze in blokjes en stooft het in de pan met de bonen en maïs.
8. **Spoel de spinazie** en snijd de blaadjes fijn. Meng met groenten en jalapeño. Voeg een snufje zout toe.
9. **Roer twee eetlepels** van de saus door de groenten om alles wat te binden.
10. **Rasp de cheddar**
11. **Schep een lepel saus** in een grote ovenschaal.
12. **Vul de tortilla's** met groenten en driekwart van de geraspte cheddar. Rol ze op.
13. **Leg de tortilla's** in de ovenschaal en schep er de rest van de saus over. Strooi er de resterende cheddar over.
14. **Grill de enchilada's** onder de ovengrill.
15. **Snipper de lente-uien.** Pluk de blaadjes van de koriander.
16. **Werk de enchilada's af** met gesnipperde lente-ui en koriander. De vulling en saus die je over hebt, kun je apart op tafel zetten.

Reageren

Heeft u een lekker vegetarisch of veganistisch recept? Stuur het op naar advent@adventist.nl met beschrijving. Dan kijken we of het geschikt is om in Advent Verwent te plaatsen.

Jeanette Lavies is vrijwilliger en lid van de gemeente Den Haag.

Wat delen wij eigenlijk?

Een uitnodiging om de gezondheidsboodschap opnieuw te doordenken

Vraag een willekeurige buurman wat hij van adventisten weet en de kans is groot dat het antwoord over voedsel gaat. Wij eten geen vlees. Wij drinken niet. Wij zijn 'die vegetariërs van de zaterdag'.

Laten we eerlijk zijn: dat beeld is niet door buitenstaanders verzonnen. Wij hebben het zelf gevormd, generatie na generatie, in onze kookcursussen, onze folders en onze gesprekken. En dan is de vraag onvermijdelijk: is dít wat wij bedoelden te zeggen? Als de gezondheidsboodschap een van onze grootste gaven aan de wereld is, waarom komt zij dan bij de ontvanger aan als een menukaart?

Tekst/Adventredactie

Het dieet is aan te bevelen — maar het is niet de kern

Laat over één ding geen misverstand bestaan: het plantaardige spoor houdt wetenschappelijk stand. Artikelen verbinden goed samengestelde vegetarische en veganistische patronen met een gunstiger bloeddruk, met vetten en suikerwaarden en met een lager risico op hart- en vaatzieken^{1,2,3}. Binnen onze eigen groep daalde het percentage van diabetes type 2 stapsgewijs van niet-vegetariërs naar veganisten⁴, en noten in plaats van rood of bewerkt vlees leverden opnieuw een gunstig beeld op⁵.

Maar let op de omvang. Toen de *Adventist Health Study-2* vegetariërs vergeleek met niet-vegetariërs binnen de eigen kerk — dus met mensen die eveneens niet roken

en niet drinken — bleef er een reëel maar bescheiden verschil over^{6,7}. De veelgeciteerde zeven extra levensjaren komen uit een vergelijking met de algemene bevolking⁸ en zeggen dus vooral iets over roken, alcohol en sociale samenhang — niet over het weglaten van vlees alleen.

En dan de voorwaarde die wij te vaak inslikken: verantwoord toegepast. Veganistische deelnemers hadden een verhoogd risico op heupfracturen, dat vrijwel verdween bij

voldoende calcium én vitamine D⁹. Nutriëntenanalyses laten zien waar plantaardige patronen sterk zijn en waar zij kwetsbaar worden¹⁰. Bij oudere vegetariërs zijn zelfs signalen gevonden van hoger risico op sterfte door beroerte en dementie¹¹. En het etiket zelf zegt niets. Binnen onze eigen groep hing een hogere inname van ultra-bewerkte producten samen met verhoogde sterfte, onafhankelijk van de hoeveelheid dierlijke voeding¹². Een adventist die leeft op vleesvervangers, koek en frisdrank is formeel onberispelijk en feitelijk ongezond. Zelfs onze vanzelfsprekende middenweg ontkomt niet aan toetsing: hogere zuivelconsumptie hing binnen de AHS-2 samen met een hoger risico op prostaatkanker¹³.

Een adventist die leeft op vleesvervangers, koek en frisdrank is formeel onberispelijk en feitelijk ongezond

Conclusie: het vegetarisme is een goed instrument. Het is geen identiteit, geen eindpunt en zeker niet de essentie. Wie het tot kern verheft, verwacht een gevolg met een bron.

Wat ons eigen onderzoek wél als kern aanwijst

Loma Linda geldt als enige Blue Zone in Noord-Amerika. Wat in de populaire versie vrijwel altijd wegvalt, is dat de onderzoekers zelf de gemeenschap, het wekelijkse ritme en het gedeelde zingevingskader als dragende factoren beschrijven — niet het menu alleen¹⁴.

Dat sluit naadloos aan bij wat daarbuiten is aangetoond. Sociale verbondenheid is een van de sterkst gedocumenteerde voorspellers van overleving die de

epidemiologie kent, met een effect dat vergelijkbaar is met klassieke leefstijlfactoren¹⁵, terwijl eenzaamheid en sociaal isolement zelfstandig het sterfterisico verhogen¹⁶. Frequentie deelname aan de eredienst hing in een groot prospectief cohortonderzoek samen met aanzienlijk lagere sterfte¹⁷. En sociale onveiligheid werkt langs meetbare ontstekingsroutes door in lichaam en geest¹⁸.

De sabbat verdient in dit licht een preciezere lezing dan 'rust is gezond'. In de herstelpsychologie is de werkzame factor niet vrije tijd, maar psychologische onthechting: volledig loskomen van werkgerelateerd denken, wat samenhangt met minder uitputting en beter welbevinden¹⁹. Wij hebben dat wekelijks, collectief en niet-onderhandelbaar.

Zie wat hier gebeurt. Onze meest overdraagbare gave is waarschijnlijk niet ons dieet, maar ons ritme en onze verbondenheid — precies datgene waar de samenleving om ons heen aan tekortkomt. Voeding kan iedereen zelf regelen; recepten zijn overal te vinden. Een wekelijkse onderbreking die niet onderhandelbaar is, en een gemeenschap waarin je gemist wordt als je er niet bent, zijn vrijwel nergens meer te koop. Juist daar hebben wij iets in handen wat schaars is geworden.

Waarom dat alles verandert aan hoe wij delen

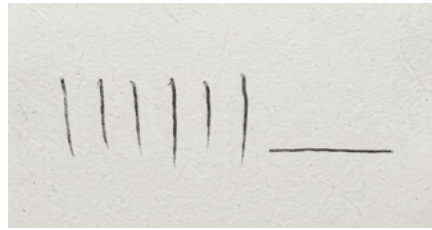
Wij hebben de gezondheidsboodschap vooral als informatie behandeld: een lezing, een cursus, een brochure. Maar gedrag verandert zelden door kennis alleen.

GEZONDHEIDSBODSCHAP/RITME

Het vraagt tegelijk om capaciteit, gelegenheid en motivatie²⁰. Dat verklaart waarom een geloofs-context wél iets kan doen wat een folder niet doet: het achtweekse NEWSTART-programma liet verbeteringen zien in voedingsgedrag en diastolische bloeddruk — een kleine studie zonder controlegroep, dus voorzichtig te interpreteren, maar in de juiste richting²¹.

Adventistische vegetariërs namen minder deel aan darmkankerscreening dan andere deelnemers

De vernieuwing zit dus niet in beter uitleggen. Zij zit in het verschuiven van de uitnodiging: van 'kom horen wat wij weten' naar 'doe mee met wat wij doen'. Een wekelijkse wandelgroep die openstaat voor de buurt. Een gedeelde maaltijd waar aan iemand kan aanschuiven zonder eerst iets te moeten geloven. Een gemeente die haar sabbat aanbiedt als antwoord op burn-out in plaats van als leerstuk. Rouwbegeleiding, mantelzorgondersteuning, aandacht voor wie alleen eet. Dat is gezondheidszending in een vorm die de eenentwintigste eeuw herkent. Dat vraagt ook iets van ons. Het vraagt dat wij ophouden de gezondheidsboodschap te gebruiken als grensmarkering — als het bewijs dat wij anders zijn. Zolang zij vooral onderscheidt, kan zij niet uitnodigen. Een gemeente die haar gezondheidswerk meet in gegeven lezingen, meet het verkeerde. De vraag is niet hoeveel mensen wij hebben geïnformeerd, maar hoeveel mensen door ons minder alleen zijn gaan eten, meer zijn gaan bewegen, of één dag per week hebben leren loslaten.

De blinde vlek die wij zelf moeten benoemen

Er is een bevinding uit onze eigen groep die ons zou moeten verontrusten, en het is geen dieetuitkomst. Adventistische vegetariërs namen minder deel aan darmkankerscreening dan andere deelnemers²². Waarschijnlijk omdat leefstijl werd ervaren als voldoende bescherming. Een gezondheidsidentiteit die zó sterk wordt dat zij preventieve zorg verdringt, keert zich tegen haar eigen doel.

De veelgeciteerde zeven extra levensjaren zeggen vooral iets over roken, alcohol en sociale samenhang — niet over het weglaten van vlees alleen

Hetzelfde geldt voor de geest. Religieuze worsteling — het gevoel door God verlaten of gestraft te zijn — voorspelde bij ernstig zieke ouderen hogere sterfte²³. Religieus geïntegreerde interventies kunnen depressieve klachten verminderen wanneer zij aansluiten bij het overtuigingskader van de patiënt²⁴, maar datzelfde kader kan ook schuld produceren. Een gezondheidsboodschap die niet vrijuit kan spreken over depressie, therapie, medicatie en huisartsbezoek is niet compleet, maar gehalveerd.

De open deur van deze eeuw

Intussen ligt er een aanknopingspunt dat wij nauwelijks benutten. De internationale consensus over duurzame voedselsystemen wijst

in grote lijnen op dezelfde patronen als onze traditie: overwegend plantaardig, weinig bewerkt, matig in dierlijke producten²⁵. Zorg voor het lichaam en zorg voor de schepping vallen hier samen. Een negentiende-eeuwse hervorming blijkt onverwacht midden in het urgentste debat van onze tijd te staan — maar alleen als wij haar zo durven presenteren.

Tot slot

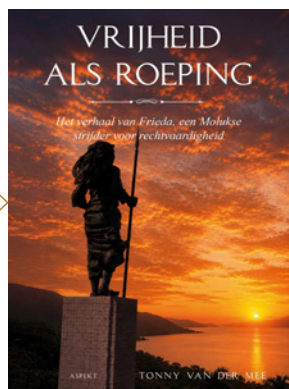
Wat wij te delen hebben is geen dieet. Het is een manier van leven waarin het lichaam ertoe doet, de week een hart heeft, niemand alleen hoeft te eten en genezing niet hoeft te worden verdiend. Gezondheid is geen bewijs van geestelijke voorsprong en ziekte geen teken van moreel tekort. Misschien is de eerlijkste vernieuwing wel deze: dat de buurman, gevraagd naar de adventisten, ooit iets anders antwoordt dan wat wij niet eten.

Eindnoten

- 1 Dybvik et al., Eur J Nutr, 2023.
- 2 Oussalah et al., Clin Nutr, 2020.
- 3 Termannsen et al., PLOS ONE, 2024.
- 4 Tonstad et al., Diabetes Care, 2009.
- 5 Sirirat et al., Am J Clin Nutr, 2025.
- 6 Butler et al., Int J Epidemiol, 2008.
- 7 Orlich et al., JAMA Intern Med, 2013.
- 8 Fraser & Shavlik, Arch Intern Med, 2001.
- 9 Thorpe et al., Am J Clin Nutr, 2021.
- 10 Rizzo et al., J Acad Nutr Diet, 2013.
- 11 Abris et al., Am J Clin Nutr, 2024.
- 12 Miles et al., Am J Clin Nutr, 2022.
- 13 Orlich et al., Am J Clin Nutr, 2022.
- 14 Buettner & Skemp, Am J Lifestyle Med, 2016.
- 15 Holt-Lunstad et al., PLoS Med, 2010.
- 16 Holt-Lunstad et al., Perspect Psychol Sci, 2015.
- 17 Li et al., JAMA Intern Med, 2016.
- 18 Slavich, Annu Rev Clin Psychol, 2020.
- 19 Sonnentag & Fritz, J Organ Behav, 2015.
- 20 Michie, Van Stralen & West, Implement Sci, 2011.
- 21 Connerton & Theuri, J Relig Health, 2023.
- 22 Oh et al., J Cancer Educ, 2022.
- 23 Pargament et al., Arch Intern Med, 2001.
- 24 Gonçalves et al., J Affect Disord, 2022.
- 25 Willett et al., The Lancet, 2019.

AUTOBIOGRAFIE/FRIEDA SOUHUWAT-TOMASOA

Op maandag 15 juni 2026 was er een bijzonder en indrukwekkend moment: de presentatie van het boek 'Vrijheid als roeping' – Panggilan Tugas, de autobiografie van Frieda Souhuwat-Tomasoa.

Namens het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten ontving voorzitter Rob de Raad ook een exemplaar. Hij sprak over Frieda als een vrouw met een diep geloof. Vanuit haar overtuiging zette ze zich altijd in voor onderdrukte mensen en volken, ongeacht afkomst, cultuur of godsdienst. Lees meer op: <https://bit.ly/vrijheidalsroeping>

20 JAAR 55+ DAG/ 3 OKTOBER IN UTRECHT

Op 3 oktober vieren we 20 jaar 55+-dag in de Triomfatorkerk, Marco Pololaan 185 in Utrecht. Inloop is vanaf 10.00, aanvang 10.30. De spreker is Reinder Bruinsma en het thema is 'Als de vijgenboom bloeit'. U bent van harte welkom!

TERUGBLIK/ KIDZRALLY 2026

De Kidzrally van dit jaar was een prachtig moment van verbondenheid. We hadden het voorrecht om 275 kinderen te mogen verwelkomen rond het thema 'Pinksteren: Spark the World'. We lieten ons inspireren door de vroege kerk en de werking van de heilige Geest. Ons doel was eenvoudig: een gevoel van zingeving en vreugde aanwakken bij elk kind dat deze onvergetelijke dag met ons beleefde. Lees en bekijk meer op: <https://bit.ly/kidzrally2026>

Veel kinderen kunnen nog niet naar school, maar dromen ervan. Samen maken we die droom waar.

De kinderen van het **Eijkelenboom Kinderfonds** (EKF) volgen christelijke scholen in Pakistan, Nepal en Madagaskar. We zorgen dat ze, ongeacht afkomst, goed onderwijs krijgen. Voor 13 euro per maand biedt u hen een toekomst.

Help 99 kinderen naar school! Sponsor persoonlijk of als bedrijf. Samen bouwen we aan een betere toekomst. Meld u aan via christa@adra.nl of www.adra.nl/adra-ekf

BIJSCHRIJFBOEKJE/ BIDDEN

De meeste christenen zijn overtuigd van de waarde van gebed. Maar bidden we uit gewoonte? Bidden we dagelijks? Wat zeggen we in ons gebed? Tegen welke hindernissen loop je op? Welke vragen heb je met betrekking tot bidden?

Dit boekje wil een handreiking zijn ter ondersteuning van de mogelijkheden van gebed. Je kunt je eigen gebeden er ook in opschrijven. Bestel het via de webwinkel van www.adventist.nl: <https://bit.ly/bidden-bilschrijfbokje>

20 JAAR 55+ DAG/ 3 OKTOBER IN UTRECHT

Op 5 juli 2026 werd de Summerfair gehouden op het Landgoed Oud Zandbergen in Huis ter Heide. Bekijk de video en foto's op: <https://bit.ly/sumfair26>

Jeroen de Jager werkt in de media en is lid van de Adventkerk

KERSTDOZENACTIE 2026

Geef een glimlach cadeau

Soms zit het grootste geluk in een simpele schoenendoos. Voor kinderen die weinig hebben, is een kerstcadeau namelijk niet zomaar een pakje, maar een herinnering dat ze niet vergeten worden.

Tekst/Noortje van Ooijen

Het lijkt nog ver weg, maar achter de schermen zijn we al volop bezig met de Kerstdozenactie 2026! Elk jaar zetten we ons hier met veel plezier voor in. Dit jaar pakken we het net even anders aan. Samen met voedselbanken geven we kerstdozen aan kinderen in Nederland die het minder breed hebben. Voor deze kinderen is een fijne kerst niet altijd vanzelfspre-

kend. Daarom willen we juist nu onze directe naasten in het zonnetje zetten.

Voor veel kinderen is een kerstdoos meer dan een cadeau; het is een bijzonder gebaar dat iemand aan hen denkt. Voor **maar 5 euro** geef jij een kind een doos vol leuke spullen. Samen zorgen we ervoor dat ook deze kinderen warmte, aandacht en een glimlach krijgen tijdens de feestdagen.

Zo help jij mee

Er zijn twee manieren om mee te doen.

Koop een kerstdoos voor 5 euro.

Vul de ADRA-kerstdoos zelf met leuke spullen voor een kind. Neem contact op met Stella via stella@adra.nl en laat weten dat je een kerstdoos wilt ontvangen.

Andere optie: doneer 35 euro of meer.

Heb je geen tijd om een doos te vullen, maar wil je toch helpen? Dan kun je ook doneren. Een kerstdoos staat gelijk aan 35 euro. **Doneer je 35 euro** of meer, dan vullen wij met dat geld een kerstdoos voor jou. **Geef je 70 euro?** Dan vullen we twee dozen. **Geef je 105 euro?** Dan maken we drie kinderen blij. Met jouw bijdrage zorgen we er samen voor dat een kind een mooi kerstcadeau krijgt.

Help jij mee dat geen enkel kind kerst mist?

Doneren kan eenvoudig via de QR-code hieronder. Of maak een bedrag over naar ons rekeningnummer NL68 ABNA 0888 6568 82, onder de vermelding '26-01 Kerstdozenactie: kinderen helpen kinderen'.

Samen zorgen we ervoor dat zo veel mogelijk kinderen dit jaar een fijne kerst hebben.

ADRA Nederland

Wilt u meer weten over de projecten van ADRA? Neem dan een kijkje op onze website: www.adra.nl. Ook kunt u contact met ons opnemen via de e-mail: info@adra.nl of via de telefoon: **030-6917584**. Hopelijk horen we snel van u! ☐

Noortje van Ooijen is medewerker Communicatie van ADRA Nederland.

Wolkjes trap naar de hemel

In een veld achter een groot, groen bos woont een klein konijntje met een vacht zo pluizig als de wolken. Zijn dierenvriendjes noemen hem daarom Wolkje. Elke dag voor het slapengaan bidt Wolkje tot God.

Tekst/Ruth – Tekeningen/Ifunanya (7 jaar), Emeka (10 jaar), Joshua (16 jaar), Amara, Ikenna (15 jaar)

Alle dieren in het bos, de vogels, de eekhoorns, de veldmuizen, de herten en de zwijnen, geloven in God. Net als konijn Wolkje. In de zomer komen alle dieren samen naar buiten om God te danken. Dan dansen en zingen ze samen. Ze danken God voor de mooie bloemen in het veld en het lekkere groene gras. Ze danken Hem voor de stevige hoge bomen waar ze hun nestjes in kunnen bouwen. Ook danken ze Hem voor de zachte, warme grond waarin ze hun holletjes kunnen graven. Door al deze mooie dingen weten de dieren dat God dichtbij is.

De dieren dansen en zingen voor God de hele zomer door, totdat het weer plotseling begint te veranderen. Een sterke windvlaag waait over het veld en trekt de blaadjes af van de bomen in het bos. De zon gloeit minder warm licht. Het wordt langzaam winter. Alle dieren gaan niet meer naar buiten om samen God te aanbidden, maar blijven binnen in hun huisjes. De dieren vinden het te koud om naar buiten te gaan.

Wolkje heeft nog nooit een winter gezien. Hij vindt het helemaal niet leuk dat zijn wereld nu zo koud en stil is geworden. Op de eerste koude winteravond bidt Wolkje tot God en vraagt 'God bent U nog dicht bij ons? We hebben het altijd zo goed gehad. Maar nu zijn alle bomen kaal en bedekt de sneeuw het gras en alle mooie bloemen. Bent U misschien verhuisd naar een ander veld met andere dieren?'

De volgende dagen wordt het weer alleen nog maar kouder en kouder. Wolkje blijft helemaal alleen in zijn holletje achter zonder iemand om samen mee te spelen. Dat vindt hij helemaal niet leuk. Op een nacht wordt Wolkje plotseling wakker en steekt zijn kopje naar buiten. Het veld en het bos zijn helemaal donker, maar in de hemel glinsteren honderden sterren. Wolkje kijkt naar de glinsterende sterrenhemel en begint te bidden. 'Lieve Vader in de hemel, het is hier beneden zo koud en donker. Ik ben alleen en dat vind ik helemaal niet leuk. In uw huis is het vast warm en gezellig. Was ik maar daarboven in de hemel bij U.'

De volgende dag staat Wolkje op met een heel bijzonder idee in zijn hoofd. Hij wil een trap bouwen naar de hemel! Wolkje hupt zijn holletje uit met een grote zak op zijn rug en springt door de sneeuw het bos in. Hij verzamelt daar de dode takken die zijn gevallen van de bomen. Alle soorten takken verzamelt hij. Grote takken en kleine takken. Wanneer Wolkje weer terug hupt naar zijn holletje, pakt hij zijn hamertje en spijkers en begint buiten te bouwen aan zijn hemeltrap.

Tien dagen is Wolkje druk bezig met timmeren en zagen totdat de ladder helemaal af is. Hij tilt de ladder naar de hoogste boom in het bos en zet de ladder tegen de dikke stam van de boom. Daarna begint Wolkje met klimmen. Stapje voor stapje klimt Wolkje de trap op. Hij klimt zelfs zo hoog dat hij bijna de wolken kan aanraken. Alle bomen en velden lijken voor Wolkje nu piepklein.

Hij wil eigenlijk nog verder klimmen tot in de hemel, maar plotseling hoort hij een zachte 'krak'. De ladder begint te breken en Wolkje tuimelt de ladder af. Met een diepe plof valt Wolkje uit de lucht in een zacht kussen van sneeuw. Geschrokken krabbelt Wolkje overeind en schudt de sneeuw van zijn vachtje. Verdrietig kijkt hij naar de gebroken ladder die in stukken ligt in de sneeuw. Wolkje kijkt naar de lucht. Hij wil zó graag dicht bij God zijn. Langzaam staat Wolkje op. Zijn val heeft een diepe kuil in de sneeuw gevormd. Wanneer Wolkje zich omdraait, ziet hij op de bodem van de kuil iets kleurigs. Wolkje buigt goed naar voren en ziet een klein, groen grassprietje uit de sneeuw steken. Het zien van het grassprietje maakt Wolkje heel dankbaar en blij. Wolkje kijkt omhoog de hemel in en

bidt tot God. 'Dank u, goede God dat u altijd bij mij bent en voor mij zorgt. Ook als ik dat zelf niet zie.'

Wolkje plukt het grassprietje en hupt langs elk nest en elk holletje. Hij laat alle dieren het grassprietje zien en zegt; 'God is nog steeds met ons, zelfs wanneer wij niet meer alle goede dingen kunnen zien'.

Wanneer alle dieren dit verhaal horen lopen ze naar buiten. Het is erg koud voor de dieren buiten. Toch beginnen ze weer om samen God te danken. Ze dansen en zingen in de sneeuw:

'Wij danken U niet alleen wanneer de zon schijnt, maar ook wanneer het koud is. Wij danken U, omdat U God bent in alle seizoenen!'

BOODSCHAP

God is altijd bij ons. In de goede momenten en in de moeilijke momenten. Wij zien Hem niet altijd, maar Hij ziet ons wel altijd. Hij zorgt voor ons op elk moment en Hij is altijd dicht bij ons.

Bijbeltekst – Psalm 139 vers 8

Ik kan wel naar de hemel klimmen, maar dan bent u daar. Ik kan wel afdalen naar het land van de dood, maar daar bent u ook. ☐

Ruth is lid van de gemeente Huis ter Heide en verzorgt daar regelmatig het kinderverhaal.

NIEUWS/UIT DE WERELDKERK

ADVENTISTISCH KOOR/
WORDT WERELDKAMPIOEN
KOORZANG

Het Advent Euphonic Choral van de Adventist University of the Philippines heeft geschiedenis geschreven op het Llangollen International Musical Eisteddfod in Wales. Het koor won de titel 'Choir of the World 2026' en de prestigieuze Pavarotti trofee.

Onder leiding van dirigent Ray Angelo Capiendo won het koor de categorie 'Gemengde Koren' en de categorie 'Open Koren' — een vrije klasse zonder restricties op het gebied van bezetting of muziekstijl. Het koor blonk uit met een mix van klassieke christelijke liederen. Daarnaast behaalden ze de tweede plaats in de folklore-categorie met het traditionele Filipijnse stuk 'Tiptipa Kemmakem'. Dit historische succes volgde op een intensieve concertreis door de Verenigde Staten om de deelname aan het concours in Wales te financieren. Meer over dit succes is te vinden op de website van de Adventist University of the Philippines en hun officiële AUP Facebook-pagina.

ADVENTISTISCHE ZIEKEN-
HUIZEN/ UITSTEKENDE
BEROERTEZORG

Zes ziekenhuizen van Adventist Health in Californië hebben nationale erkenning gekregen voor hun hoogwaardige behandeling van patiënten met een beroerte. De onderscheidingen werden toegekend door de American Heart Association. Onder de bekroonde instellingen bevinden

zich Adventist Health Hanford en Adventist Health Tulare, die de hoogste onderscheiding, de *Gold Plus Award*, ontvingen. Daarnaast kregen zij een eervolle vermelding vanwege hun uitstekende zorg voor beroertepatiënten met diabetes. Volgens Adventist Health leiden hun kwaliteitsprogramma's tot meer geredde levens, minder blijvende beperkingen en een sneller herstel van patiënten na een beroerte.

SAN FRANCISCO/
BRAND IN ADVENTKERK

Een verwoestende brand heeft op 29 juni 2026 de historische Central Seventh-day Adventist Church in San Francisco in de as gelegd. Het 134 jaar-oude gebouw vatte vlam tijdens renovatiewerkzaamheden aan de gevel en de ramen. Meer dan 100 brandweerlieden rukten uit om de felle brand te bestrijden. Door de snel om zich heengrijpende vlammen en de houten constructie stortte het dak in. Er vielen gelukkig geen slachtoffers.

De rookontwikkeling was enorm, waardoor mensen in de omgeving de instructie kregen om binnen te blijven en het ook enige tijd zonder elektriciteit moesten doen. De gemeente van ruim

300 leden hoopt dat spoedig met de herbouw kan worden begonnen. De gemeente heeft voorlopig onderdak gekregen in de nabijgelegen San Francisco Philadelphian Seventh-day Adventist Church.

COLOMBIA/GEBARENTAAL
OPENT DEUREN**De Adventkerk in Colombia**

bereikt steeds meer dove mensen dankzij een bredere inzet van de Colombiaanse gebarentaal. Vrijwilligers van de kerk volgen opleidingen om met dove mensen te communiceren en hen actief bij het gemeentewerk te betrekken. Tijdens erediensten, evangelisatieprogramma's en andere kerkelijke activiteiten zorgen tolken ervoor dat ook dove bezoekers volledig kunnen deelnemen. Daarbij gaat het niet alleen om het overbrengen van een boodschap, maar vooral

om het opbouwen van relaties en het doorbreken van sociaal isolement. Het gebruik van gebarentaal vormt zo een brug tussen de kerk en de dovengemeenschap en laat zien dat het evangelie voor iedereen toegankelijk is.

HOPE CHANNEL KROATIË/
WORDT DEEL VAN WERELDWIJD NETWERK**Hope Channel Kroatië is**

officieel opgenomen in het internationale Hope Channel-netwerk. De bekendmaking vond plaats tijdens een conferentie in Auckland, Nieuw-Zeeland, waar van 2 tot 7 juli ongeveer 250 adventistische mediaprofessionals bijeen waren. Directeur Dario Kovačević noemde de aansluiting een belangrijke stap in de gezamenlijke opdracht om via de media het evangelie van hoop te delen.

Het Kroatische kanaal richt zich vooral op digitale uitzendingen via YouTube. Met een kleine, efficiënt ingerichte studio bereikt het regelmatig veel meer kijkers dan de ruim 15.000 vaste abonnees. De programma's worden ontwikkeld als respons op concrete vragen en behoeften van de Kroatische bevolking. Volgens Hope Channel International versterkt de nieuwe partner het wereldwijde doel om vóór 2030 minstens één miljard mensen met een boodschap van hoop te bereiken. Momenteel zendt de organisatie uit via kanalen in enkele tientallen talen.

De Adventkerk in Kroatië heeft ongeveer 60 gemeenten met 2.400 leden en maakt deel uit van de Adriatische Unie (Kroatië, Slovenië en Albanië).

Reinder Bruinsma is emeritus predikant.

SRI LANKA/ ADVENTKERK
OFFICIEEL ERKEND

Na meer dan 120 jaar is de Kerk van de Zevende-dags Adventisten in Sri Lanka officieel erkend als christelijke kerk. De erkenning werd op 19 juni verleend door het Sri Lankaanse ministerie van Boeddhistische, Religieuze en Culturele Zaken. Hierdoor kunnen adventistische gemeenten voortaan officieel worden geregistreerd en kunnen zij gebruikmaken van de wettelijke rechten en faciliteiten die gelden voor erkende religieuze organisaties. De leiders van de kerk spreken van een historische mijl-

paal die de juridische positie van de kerk versterkt. Ook biedt de erkenning nieuwe mogelijkheden voor evangelisatie, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening. De registratie kwam tot stand na tientallen jaren van inspanningen en gebed.

Er zijn in Sri Lanka 35 adventgemeenten met bijna 4.000 leden. Het Lakpahana Adventist College verzorgt een opleiding voor predikanten en docenten. Daarnaast faciliteert de kerk een aantal internationale scholen die Engelstalige leerstof combineren met het uitdragen van christelijke normen en waarden.

We hebben in deze artikelenreeks eerst stilgestaan bij het voorbereidende werk in Amerika. De groep die geloofde in 'de gesloten deur' en dacht dat hun boodschap alleen bestemd was voor hen die de grote teleurstelling in oktober 1844 hadden meegemaakt, konden uiteindelijk niets anders doen dan hun blik verbreden tot al hun landgenoten. Daar hoorden ook emigranten bij die alleen hun moedertaal spraken en lazen. Adventistische uitgaven in andere talen waren nodig. Het vorige artikel ging over M. B. Czechowski. In dit artikel gaan we in op hoe hij aan zijn werk als zendeling naar Europa is begonnen.

Dit keer deel 5: **Czechowski gaat als eerste zendeling naar Europa**

Tekst/Thijs de Reus

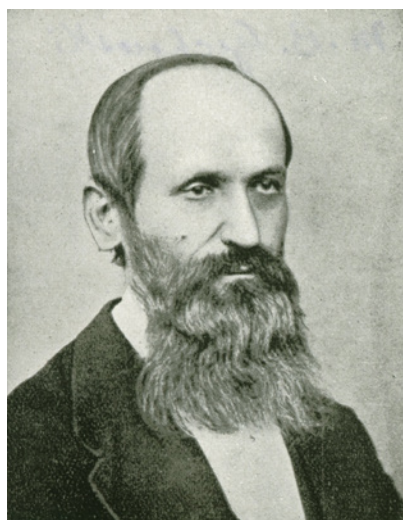
Czechowski gaat naar Europa

We hebben al vastgesteld dat deze man erg ondernemend was en niet terugdeinsde voor tegenslagen. Hij was dus zeker geschikt om zo'n grote stap te zetten. We moesten echter ook vaststellen dat de kerkleiding, nadat hij een aantal jaren voor de kerk had gewerkt, weinig vrouwen had in de wijze waarop hij met geld omging. Zijn verzoek werd dus afgewezen om naar Europa terug te keren als verkondiger van de adventboodschap.

De kerkleiding vroeg zich af of hij ook echt de volledige visie van de zevendedagsadventisten zou verkondigen. Of zou hij alleen wijzen op de nabije komst van Jezus? Ze waren zelfs bang dat de sabbat niet zo belangrijk was voor hem. Dat is te begrijpen want zijn verlangen naar Europa te gaan was zo groot dat hij contact legde met de Advent Christians. De pioniers verwezen typerend naar hen als 'eerstedagsadventisten' en dat maakt het grote verschil tussen beide groepen goed duidelijk. Zij waren bereid Czechowski

te financieren om de boodschap van de spoedige komst van Jezus in Europa te verkondigen.

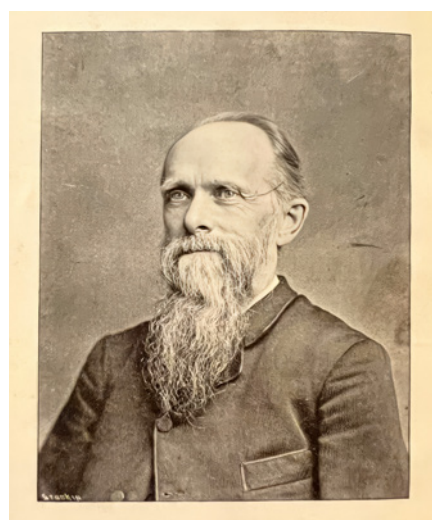
Hij is waarschijnlijk zuinig geweest met verwijzingen naar de sabbat. In 1873 zegt J.N. Andrews dat het hun toen nog steeds niet duidelijk was wat voor beloften hij had gedaan aan de Advent Christians. Andrews gaat er vanuit dat ze niet hadden verwacht dat Czechowski de sabbat zou gaan verkondigen. Op hun kosten vertrok hij op 14 mei 1864 samen met zijn vrouw en zijn vier kinderen.¹

Michael Belina Czechowski (1818–1876)

Jean-David Geymet (Circa 1842–1920's).

Miles Grant (redacteur 'The World's Crisis')

Wie waren die Advent Christians?

Even een zijsprong om de verhouding tussen zevendedagsadventisten en die Advent Christians te bepalen. Zij hadden beide hun wortels in de Millerbeweging. Zij gaven sinds 1854 het blad 'The World's Crisis' uit. Miles Grant was daarvan de redacteur en had een bepalende invloed op de vorming van deze groep. Hij stond bekend als iemand die 'niet alleen duidelijke en uitgesproken overtuigingen had, maar die aan deze overtuigingen vasthield met een kracht en intensiteit die je maar zelden zag.' Hij had een reputatie van 'een meester in het debatteren over religieuze kwesties.'

Zevendedagsadventisten spraken vaak positief over Grants publicaties over de niet-onsterfelijkheid van de ziel en zijn steun voor de hervorming van de gezond-

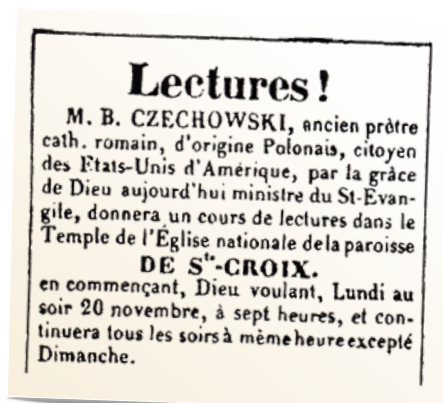
heidszorg. Grants verzet tegen de sabbatsviering zorgde voor veel wrijving en dat leidde soms tot verhitte debatten met adventistische predikanten. Hij was ook fel gekant tegen de rol van Ellen White.

Veel rivaliteit kwam voort uit het feit dat beide groepen doelbewust probeerden elkaars bekeerlingen af te snoepen. Dat bereikte een hoogtepunt nadat James en Ellen White Miles Grant ontmoetten in de trein. Hun gesprek leidde ertoe dat de Whites in 1869 een campmeeting bezochten. Toen James White daar lectuur uitdeelde, werd hem gevraagd het terrein te verlaten. Ellen White had voor een groep mensen gesproken en dat lokte een boze reactie van Grant uit. De spanningen verergerden en Grant bleef zijn leven lang een felle tegenstander van de Whites en het zevendedagsadventisme.²

bekeerlingen waren Catherine Revel, die vaak wordt aangeduid als de eerste sabbatvierder in Europa en Jean Geymet. De laatste was een grote hulp bij het voorbereiden en vertalen van allerlei publicaties.

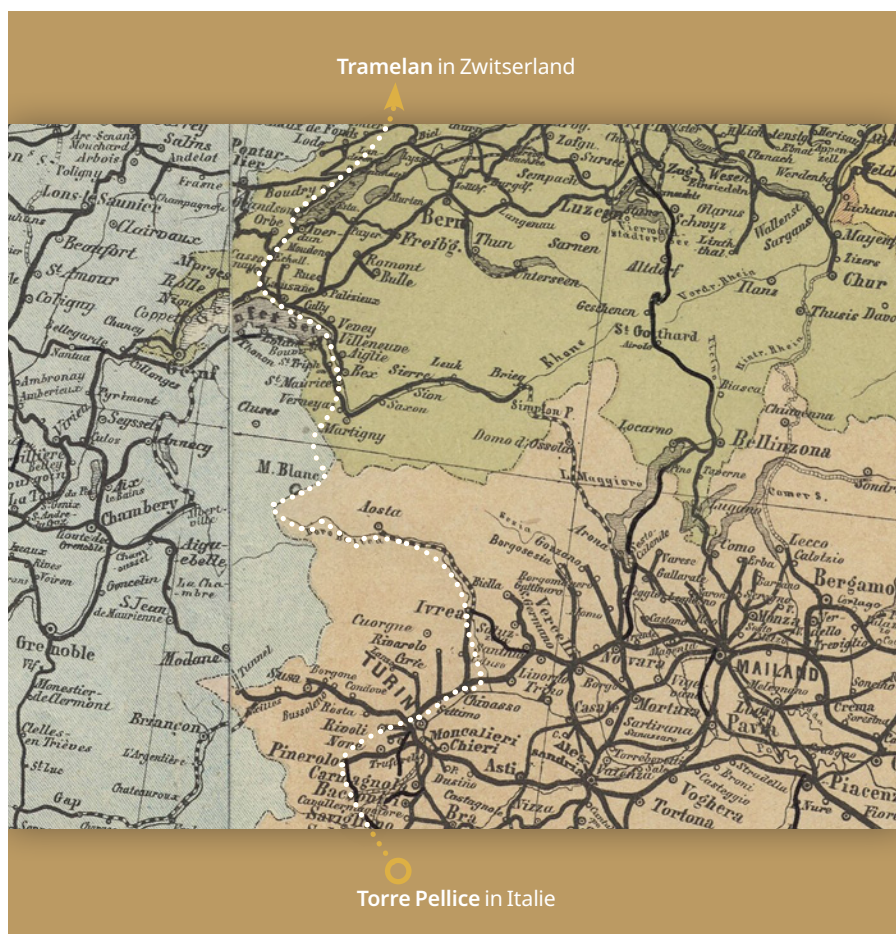
In september 1865 vertrok Czechowski naar Zwitserland en liet de gelovigen in Italië achter onder de hoede van zijn medewerker François Besson. Hij bezocht hen in november 1867 en dat was ongetwijfeld een grote onderneming. Hij ging te voet en door diepe sneeuw over de Franse Alpen.

In Zwitserland vestigde hij zich met zijn gezin in de regio rond het meer van Neuchâtel. Czechowski werkte onvermoeibaar en bezocht veel steden en dorpen. Zijn eerste bekeerling was mevrouw Pigueiron en die werd in februari 1866 's nachts bij lantaarnlicht gedoopt. Het leidde uiteindelijk tot de vorming van een groep van veertig tot vijftig mensen. De meest invloedrijke groep bevond zich in Tramelan, rond de familie van Albert Vuilleumier. Dit was de eerste adventistische gemeente in Europa. Czechowski rapporteerde dat de leden 'sterk waren in de Heer en een uitstekend voorbeeld waren voor iedereen om hen heen.'

Waar ging Czechowski naar toe in Europa?

Je kunt je dus afvragen waar Czechowski aan is begonnen. Toen hij eenmaal in Europa was aangekomen, ging hij naar de valleien van de Waldenzen in Italië. Daar vormde zich een kleine gemeenschap van gelovigen in Torre Pellice en omgeving, het culturele en historische hart van de Waldenzen. Bekende Italiaanse

Czechowski ging in 1865 vanuit de valleien van de Waldenzen in Italië naar Zwitserland.

Hij keerde in 1867 terug in Italië en die tocht ging over de Franse Alpen.

Dit verslag staat echter niet in een publicatie van de zevendedags-adventisten. De eerste verslagen van Czechowski verschenen in het blad 'The World's Crisis', het tijdschrift van de Advent Christians!

Czechowski verkondigt ook de sabbat

Czechowski vertelde de mensen niet alleen de boodschap over de wederkomst maar ook die van de sabbat! Hij verloochende zijn banden met het zevendedags-adventisme dus niet. Wat voor afspraken hij ook had gemaakt met die Advent Christians, hij legde het zo uit dat hij de vrijheid had ook de sabbat te verkondigen.

Na verloop van tijd wilden deze broeders en zusters contact zoeken met sabbatvierders in Amerika. Zo ontdekten zij dat de organisatie die Czechowski had

uitgezonden, geen sabbatvierders waren. Deze eerste adventisten waren erg te spreken over de kwaliteiten van hun leraar en beschouwden hem een instrument van God.

Zij kwamen wel tot dezelfde conclusie als onze pioniers: hij kon niet omgaan met geldmiddelen. Dat zorgde voor situaties die hen in verlegenheid brachten en leidde tot een crisis toen er geleend geld moest worden terugbetaald. Czechowski had geld geleend voor een zendingshuis en het kantoor van een drukkerij. Toen de Advent Christians onderzoek deden naar wat Czechowski allemaal uitspookte, ontdekten zij dat hij ook over de sabbat had gesproken. Het laat zich raden dat zij niet bereid waren hem nog langer te ondersteunen.

De eerste contacten met Europese adventisten

Tegelijkertijd hadden die sabbatvierders in Zwitserland contact gezocht met de kerk in Battle Creek. Ze vertelden van hun religieuze ervaringen en hun inzichten in de Bijbel. Ze vroegen echter ook welke relatie de kerk had met Czechowski en onder welke omstandigheden hij naar Europa was gegaan. Na verloop van tijd werd daarop een zorgvuldig en eerlijk antwoord gegeven.

De kerkleiding hoorde ook van de financiële problemen. Ze nodigde Albert Vuilleumier uit de eerstvolgende Generale Conferentie bij te wonen, maar die kon niet komen. Jacob Erzberger is toen in zijn plaats gegaan. Hij is geruime tijd in Amerika geweest bij de leiders van de kerk en heeft hen geïnformeerd over de stand van zaken. Die hebben voldoende geld bij elkaar gebracht om die financiële problemen op te lossen, op voorwaarde dat het eigendomsrecht vanaf dat moment niet meer op de naam van Czechowski zou staan, maar op die van een juridische entiteit van de leden in Zwitserland. Daarmee ging hij niet akkoord.

Dat zijn in grote trekken de eerste stapjes van de Adventkerk op Europese bodem. In een volgend artikel gaan we in op wat meer details van die eerste fase en volgen we ook het levensverhaal van Czechowski. □

Thijs de Reus is emeritus predikant

Bronnen

- 1 Veel van de informatie in dit artikel is ontleend aan een artikel van J.N. Andrews van 8 juli 1873: <https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18730708-V42-04.pdf> en een artikel van Galina Stele in de Review van 14 oktober 2023: www.adventistreview.org/magazine-article/michael-czechowski/.
- 2 De informatie is ontleend aan: <https://encyclopedia.adventist.org/article?id=H8SW>

Artem Chekharin/Shutterstock.com

Het leven na de doop

Met de doop verenigen wij onszelf in Christus. Hoe vervolgen we ons leven na de doop? In 2025 is Mark gedoopt in de Adventkapel Huis ter Heide. Hij blikt terug op zijn keuze voor de doop en reflecteert op zijn nieuwe leven.

Tekst/Ruth Tiko

Introductie

Mijn naam is Mark Kestlin. Ik ben 33 jaar. Momenteel woon ik in het prachtige dorp Blaricum. Ik werk als teamleider bij een grote industriële wasserij. In mijn vrije tijd studeer ik graag theologie en archeologie en ik kijk ook graag naar documentaires. Ik ben van nature nieuwsgierig en altijd leergierig, vooral als het gaat om geschiedenis, geloof en de wereld om ons heen.

Hoe ben je tot het geloof gekomen?

Ik ben opgegroeid in een christelijk gezin, maar op een gegeven moment keerde ik de kerk de rug toe en koos ervoor om zonder God te leven. Als ik terugkijk, was het een tijd van teleurstelling, onbegrip en persoonlijke worstelingen. Mijn weg terug naar God verliep niet snel of gemakkelijk. Er waren momenten waarop ik viel en weer moest opstaan. Toch heeft Gods liefde mij nooit verlaten.

Zelfs toen ik ver bij Hem vandaan was, bleef Hij trouw en wachtte Hij geduldig op mij. Nu ben ik ontzettend dankbaar voor zijn ongelooflijke geduld, genade en onvoorwaardelijke liefde. Dit is de reden dat ik ben waar ik nu ben.

Wat betekent de doop voor jou?

Voor mij is de doop het aangaan van een verbond met God. Het is een openbare getuigenis van mijn geloof in het reddende offer van Jezus Christus; een verklaring dat

ik gestorven ben voor mijn oude leven en nu bij Gods volk hoor. Het was belangrijk voor mij, omdat de doop een daad van gehoorzaamheid is en een stap in het geloof. Jezus zelf gaf ons dit voorbeeld en als zijn discipel wilde ik de weg volgen die Hij voor ons heeft uitgestippeld. Het was mijn manier om in het openbaar te getuigen dat ik bij Hem hoor en dat ik naar zijn wil wil leven.

Wanneer besepte je dat je gedoopt wilde worden?

Ik besepte dat ik gedoopt wilde worden toen ik de keuze maakte om Christus werkelijk te volgen en op elk gebied zijn voorbeeld wilde overnemen. Vanaf dat moment was de doop niet slechts een idee, maar de logische volgende stap in mijn geloofsleven. Ik wilde in het openbaar verklaren dat Jezus mijn Heer is en dat ik vastbesloten was zijn voorbeeld te volgen, waarheen Hij mij ook zou leiden.

Hoe heb jij je voorbereid op je doop?

Ik bereidde me voor door de Bijbel te bestuderen samen met mijn dierbare broeder Ekkehardt Mueller. Hij was mijn Bijbelleraar en investeerde veel tijd, wijsheid en zorg in deze belangrijke stap in mijn leven. Ik ben hem zeer dankbaar voor zijn toewijding en begeleiding. Ook persoonlijk gebed vormde een essentieel onderdeel. Tijdens dat proces gaf God mij wijsheid, kracht en vrede terwijl ik in mijn geloof groeide. Daarnaast luisterde ik naar Bijbellezingen. Dit hielp mij om mijn begrip over de Schrift te verdiepen en versterkte mijn relatie met Christus.

Hoe kijk je terug op je besluit?

Wanneer ik terugkijk zie ik mijn doop als de belangrijkste beslissing die ik ooit heb genomen. Ik ben nog nooit zo zeker geweest van een beslissing in mijn leven. Het was het moment waarop ik besloot mijn leven volledig aan

Mark: 'Zelfs toen ik ver bij Hem vandaan was, bleef Hij trouw en wachtte Hij geduldig op mij.'

/ Het is te vergelijken met trainen in de sportschool: beetje bij beetje, dag na dag, worden we sterker

Christus te wijden. Ik ben God oprecht dankbaar dat Hij mij, in zijn genade, de gelegenheid gaf om deel uit te maken van zijn volk. Het is een voorrecht dat ik nooit als vanzelfsprekend wil beschouwen en ik dank Hem elke dag voor zijn liefde, zijn roeping en zijn trouw.

Hoe heb jij je voorbereid op het leven na de doop?

Ik geloof dat mijn Bijbelstudies met mijn dierbare broeder Ekkehardt ook een voorbereiding waren op het leven na de doop. Tijdens onze studies spraken we niet alleen over leerstellingen, maar bespraken we ook veel praktische aspecten van het dagelijks christelijk leven. Die

gesprekken gaven me een stevig fundament voor de weg die voor me lag. Tegelijkertijd denk ik niet dat het mogelijk is om je voor te bereiden op elke uitdaging in het leven. Het belangrijkste is om God de eerste plaats in je leven te geven. Wanneer Hij centraal staat, geeft Hij je de wijsheid, kracht en leiding die je nodig hebt voor elke fase van het leven.

Was de doop zoals jij je die had voorgesteld?

Mijn doop was alles waarop ik had gehoopt, zelfs meer. Het was een perfecte dag, een dag die ik altijd zal koesteren. Ik ben vooral dankbaar voor alle broeders en zusters in mijn gemeente die erbij waren. Ze verwelkomden me met zoveel warmte, liefde en bemoediging en hun aanwezigheid maakte die dag nog specialer. Lange tijd had ik gebeden dat God me naar een gemeente zou leiden waar ik me echt thuis kon voelen en omringd kon zijn door broeders en zusters

zoals zij. Als ik terugkijk, kan ik oprecht zeggen dat God dat gebed op de mooiste manier heeft verhoord. Ik geloof dat Hij me naar de juiste gemeente heeft geleid. Ik werd overspoeld door vreugde en dankbaarheid. Elke gelukwens, elke glimlach en elke uiting van liefde herinnerde me eraan dat ik deel ben gaan uitmaken van een geestelijke familie. Het was een onvergetelijke dag.

Met welke uitdagingen kreeg je te maken na de doop?

We hebben allemaal dagelijks met uitdagingen te maken en de doop betekent niet dat moeilijkheden plotseling verdwijnen. Daarom vind ik het lastig om één specifieke uitdaging te noemen die na mijn doop ontstond. Ik heb me wel gerealiseerd dat we elke dag een geestelijke strijd voeren. De vijand probeert ons te verleiden, af te leiden en obstakels op ons pad te werpen. Na mijn doop werd ik me meer bewust van het belang om voorzichtig, verantwoordelijk en trouw te zijn wanneer ik met deze uitdagingen wordt geconfronteerd. Ik probeer ze te overwinnen door dicht bij God te blijven via gebed, door op Hem te vertrouwen en te denken aan de verbintenis die ik bij mijn doop ben aangegaan.

Op welke manier is je leven veranderd na de doop?

Ik geloof dat de grootste veranderingen in mijn leven zijn begonnen toen ik besloot Christus te volgen en mijn oude gewoonten en de drang om mezelf centraal te stellen bij mijn beslissingen, achter me te laten. Sinds mijn doop ga ik verantwoordelijker om met de uitdagingen en beslissingen in mijn leven, omdat ik een groter gevoel van toewijding en verantwoordelijkheid tegenover God ervaar. Ik geloof dat verandering een dagelijks proces is. Elke dag die we met de Heer beginnen,

Vertrouw op God, zelfs als je zijn plan niet begrijpt

brengt iets nieuws in ons leven. Het is te vergelijken met trainen in de sportschool: beetje bij beetje, dag na dag, worden we sterker. Op dezelfde manier versterken we, door onze dagelijkse wandel met Christus, onze relatie met God. Hij blijft ons transformeren en maakt ons geloof sterker.

Hoe heb jij Gods leiding ervaren na je doop?

Na mijn doop begon ik Gods leiding op een diepere en persoonlijkere manier te ervaren. Dat gebeurde niet altijd door buitengewone gebeurtenissen, maar juist in het alledaagse leven. Naarmate ik bleef bidden, de Bijbel bestudeerde en God op de eerste plaats stelde, merkte ik dat Hij me wijsheid gaf bij mijn beslissingen, vrede op moeilijke momenten en kracht wanneer ik die het hardst nodig had. Als ik terugkijk, zie ik dat God me trouw stap voor stap heeft geleid, zelfs op momenten dat ik me daar niet direct van bewust was. Dat heeft mijn vertrouwen in Hem versterkt en me eraan herinnerd dat Hij altijd aanwezig is in mijn leven.

Is je geloofsleven veranderd sinds je doop?

Jazeker. Sinds mijn doop hecht ik veel meer waarde aan mijn persoonlijke tijd met God. De tijd die ik besteed aan gebed en het bestuderen van zijn Woord is een van de belangrijkste onderdelen in mijn dagelijkse leven geworden. Ook ben ik me er meer van bewust geworden hoe essentieel het is om Gods Woord te kennen. Na mijn doop besepte ik veel beter dat het christelijk leven een geestelijke strijd is en dat we dagelijks te maken hebben met verleidingen en aanvallen van de vijand. Daarom zijn gebed en Bijbelstudie niet slechts goede gewoonten, maar zijn ze essentieel. Als discipel van Christus voel ik de verantwoordelijkheid om tot het einde trouw te blijven aan mijn Meester. Door gebed en zijn Woord geeft God mij de kracht, wijsheid en leiding om elke dag met Hem te blijven wandelen.

Wat heb je geleerd van je doop?

Een van de belangrijkste lessen die ik van mijn doop heb geleerd is dat God voor alles een volmaakte timing heeft. Ik heb geleerd dat op Hem vertrouwen ook betekent dat je geduld moet leren hebben. Wij begrijpen Gods plan niet altijd. Misschien begrijpen we niet waarom Hij ons een bepaalde kant op leidt of waarom Hij ons vraagt langer te wachten dan we hadden verwacht. Maar als ik terugkijk, zie ik duidelijk dat zijn weg altijd veel beter is geweest dan die van mij.

Als er één boodschap is die ik anderen wil meegeven, dan is het deze: vertrouw op God, zelfs als je zijn plan niet begrijpt. Heb geduld, want God ziet wat wij niet kunnen zien en weet wat wij niet weten. Het is nooit te laat en Hij maakt nooit fouten. Zijn timing is altijd volmaakt, en wanneer we ons leven in zijn handen leggen, zal Hij ons altijd leiden naar wat het beste is. □

Ruth Tiko is lid van de gemeente Huis ter Heide.

OVERDENKING/STANDHOUDEN

Gebogen niet gebroken

HOE HOUD JE STAND ALS
VOLGELING VAN CHRISTUS?

Jaren geleden, rond mijn twintigste, ging ik op zondagavond vaak alleen naar de kerk in mijn geboortedorp en verliet dan de kerk vaak vervuld van de heilige Geest en zijn vreugde. Aansluitend ging ik dan de dorpskroeg binnen om te delen wat God in mijn hart had gedaan met mijn 'wereldse' vrienden. Na enig aandringen van de zoveelste aangeboden sigaret en biertje was uiteindelijk de weerstand gebroken en rookte en dronk ik volop mee. Op dat moment leek het een geweldige avond. Maar de volgende morgen bleven er alleen een kater en berouw over. Ik was toen nog niet op de hoogte van Paulus' vermaning in 1 Korintiërs 10:7: 'En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten.' Ik ontdekte dat juist na geestelijke hoogtepunten blijkt hoe kwetsbaar ons hart nog is. En dat is niet alleen mijn verhaal. De Bijbel laat hetzelfde patroon zien bij Israël.

Tekst/Wilburt Laarman

Israël als spiegel

Broeders en zusters, ik wil graag dat u weet dat onze voorouders allemaal door de wolk werden beschermd en allemaal dezelfde geestelijke drank dronken. Ze dronken uit de geestelijke rots die hen volgde – en die rots was Christus (1 Korintiërs 10: 1 en 4). Maar daarna in de woestijn begon het volk zich opnieuw te beklagen. 'Had de HEER ons maar laten sterfen in Egypte,' zeiden ze tegen Mozes en Aäron 'toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe' (Exodus 16: 2-3).

Onze opdracht

Zoals God Israël riep om als zijn volk een licht voor de volken te zijn, zo heeft God ook vandaag zijn gemeente een opdracht gegeven. Terugblikkend op onze geschiedenis, na elke stap te hebben doorlopen die ons naar onze huidige positie heeft gebracht, kan ik zeggen: prijs God! Als ik zie wat de Heer heeft gedaan, word ik vervuld met verwondering en van vertrouwen in Christus als leider. Want we hebben niets te vrezen voor de toekomst, behalve als we de weg die de Heer ons heeft gewezen en zijn leer in onze geschiedenis vergeten.

Miguel Barrios/Shutterstock.com

**/Stormen breken
een gezonde boom
niet af; ze laten
juist zien hoe diep
zijn wortels reiken**

OVERDENKING/STANDHOUDEN

God heeft een groot verlossingsplan. Hij wil dat ieder mens het evangelie hoort en wordt uitgenodigd zijn redding te aanvaarden. Dit gebeurt via zijn volk. Als Gods plan is om mensen door zijn volk te bereiken, dan is de vraag: hoe doen wij dat praktisch? Sidewalk-evangelisatie is een manier en die bestaat uit drie stappen: (1) Bidden, (2) Onder de mensen zijn, (3) Uitnodigen - en herhaal! Juist de eenvoud maakt dat deze manier van evangeliseren overal toepasbaar is.

/De enige echte rust is in Christus

Gebed is de basis van elke vorm van evangelisatie. 'Bid en ga.' Maak contact met mensen in het park en sta open voor de goddelijke ontmoetingen die God op je pad brengt. In elke stad en elk dorp zijn er namelijk mensen van wie de harten zijn voorbereid om de Bijbelse waarheid te ontvangen. Door levenservaringen, door de voorzienigheid van God, door het werk van anderen of door de tedere smeekbeden van de Geest van God. Zo ontstaan natuurlijke ontmoetingen waaruit echte

relaties kunnen groeien. Dit biedt mogelijkheden om nieuwe kennissen uit te nodigen voor Bijbelstudies en Gods antwoorden te delen op hun vragen en mogelijkheden. Overal ter wereld kijken mannen en vrouwen vol verlangen naar de hemel. Gebeden, tranen en vragen stijgen op vanuit zielen die verlangen naar licht, naar genade, naar de heilige Geest.

Maar wie zich inzet voor Gods koninkrijk zal merken dat evangelisatie niet alleen vreugde brengt, maar ook geestelijke strijd. Daarom is de vraag niet óf wij verzoeking zullen meemaken, maar hoe wij daarin standhouden. Satans pogingen om het werk te belemmeren en de arbeiders te vernietigen zijn niet opgehouden. Toch heeft God voor zijn dienaren en zijn werk gezorgd. De Bijbel laat ons niet met lege handen staan. God wijst ook de weg om staande te blijven.

/Christus is nog steeds de Rots. De heilige Geest laat nog steeds levend water stromen

Hoe houd je stand bij verzoeken?

Preventie voor de verzoeking:

- ① **Matteüs 26:41** leert ons dat overwinning begint vóór de verzoeking: waak en bid. 'Blijf toch wakker! Bid God om kracht, zodat je geen verkeerde keuze maakt. Want jullie willen wel het goede kiezen, maar jullie zijn zwak.'
- ② **Lucas 8:13** laat zien dat enthousiasme alleen niet genoeg is; het woord moet wortel schieten. 'Het zaad op de rotsachtige bodem, dat zijn zij die het woord vol vreugde aannemen wanneer ze het horen, maar het schiet geen wortel; ze geloven zolang het hun goed uitkomt, maar als ze op de proef worden gesteld, worden ze afvallig.'
- ③ **1 Timoteüs 6:6-10** leert tevredenheid als bescherming tegen verleiding. 'Maar voor wie tevreden is met wat hij heeft, is het geloof grote winst. Wie rijk wil worden, staat bloot aan verleiding (verzoeking), raakt in een valstrik en valt ten prooi aan dwaze en schadelijke begeerten die een mens in het verderf storten en ten onder doen gaan. Door zich daaraan over te geven, zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben ze zichzelf veel leed berokkend.'

Wat te doen tijdens verzoeken:

- ① Als het leven zwaar en moeilijk is om te dragen, neem afstand tot jezelf. Ga de stilte in. Buig in gebed. Stel geen vragen: wacht tot er hoop verschijnt (zie Klaagliederen 3: 28-30). Loop niet weg van de problemen. Zie ze volledig aan. Het ergste is nooit het ergste.
- ② Houd stand tijdens verzoeking, vind geen toevlucht in wereldse afleiding (zogenaamde ontspanning). Verlies jezelf niet in begeerte. De enige echte rust is in Christus.

Tatyana Mi/Shutterstock.com

Henner Danke/Shutterstock.com

3 Ken de Bijbel en spreek Gods Woord: Lucas 4:4, 8, 12-13: 'Maar Jezus antwoordde hem: Er staat geschreven dat de mens van brood alleen niet zal leven, maar van elk woord van God. Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: Ga weg van Mij, satan, want er staat geschreven: U zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen. Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: Er is gezegd: U zult de Heere, uw God, niet verzoeken. En toen de duivel alle verzoeking beëindigd had, ging hij voor een tijd bij Hem vandaan.'

4 Een roep, schreeuw of fluister van zijn naam verandert veel. Jezus heeft autoriteit. In Handelingen 16:18 spreekt Paulus tegen een slavin die bezeten is door een geest van waarzeggerij: 'Ik beveel je in de naam van Jezus Christus: verlaat haar!' En op datzelfde moment ging die geest uit haar weg.

5 Leef vanuit de heilige Geest. Wie de Vader daarom vraagt, mag verwachten dat Hij de heilige Geest geeft om ons te vervullen met zijn bovennatuurlijke kracht om te overwinnen waar we ook doorheen gaan. Lucas 11:13: Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?

Maar voor u, broeders en zusters, geliefden van de Heer, moeten wij God altijd danken. Hij heeft u als eersten uitgekozen om te worden gered door de Geest die heilig maakt en door het geloof in de waarheid (2 Tessalonicenzen 2:13).

/Israël viel in de woestijn. Ik ben zelf gevallen

Wie in Mij (Jezus) gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien (Johannes 7:38) De rivier van Gods Geest is zoals een krachtige rivier die ons niet meesleurt naar het kwaad, maar draagt naar veiligheid.

6 Houd je vast aan Gods trouw. Gods trouwe liefde kan niet uitgeput zijn, zijn barmhartige liefde kan niet opgedroogd zijn. Elke morgen worden ze nieuw geschapen. Hoe groot is zijn trouw! Ik hou mij vast aan God (ik zeg het telkens weer). (Klaagliederen 3: 22-24).

7 Zoals een boom ieder jaar een nieuwe jaarring krijgt, zo vormt iedere verzoeking waarin wij dicht bij God blijven ons karakter. Stormen breken een gezonde boom niet af; ze laten juist zien hoe diep zijn wortels reiken.

8 God heeft ons brein zo geschapen dat gewoonten ons vormen. Wat wij dagelijks voeden, groeit. Voeden wij ons met Gods Woord, gebed, beweging en dankbaarheid, dan wordt ons geestelijk onderscheid sterker. Voeden wij ons voortdurend met oppervlakkige prikkels, begeerten en vermaak dat ons denken van God afleidt, dan wordt weerstand tegen verzoeking moeilijker. Dus weet wat je kijkt en luistert; voorkom triggers en ongezonde emoties.

Daarom roept Deuteronomium 8:6 ons op Gods geboden na te leven, de weg te volgen die Hij wijst en ontzag voor Hem te hebben.

Bemoediging

Een tijdlang bloeide de kerk. Zij had gestreden en was gegroeid tegen alle ontberingen en tegenstand in. Laat daarom Jezus' woorden in Openbaring 3:10-11 ook voor u gelden: 'U hebt vastgehouden aan mijn opdracht om standvastig te zijn. En daarom zal Ik u vasthouden in het uur van de verzoeking dat voor de hele aarde en haar bewoners zal aanbreken. Ik kom spoedig! Houd daarom vast aan wat u hebt, dan zal niemand u de lauwerkrans kunnen afnemen.'

Israël viel in de woestijn. Ik ben zelf gevallen. Ook wij kennen verzoeking. Maar Christus is nog steeds de Rots. De heilige Geest laat nog steeds levend water stromen. Daarom hoeven wij niet te leven vanuit eigen kracht. Hij biedt alles wat nodig is om stand te houden én om anderen naar Hem toe te leiden. Want na het kruis hoeft niemand meer te twijfelen aan Gods liefde. Daarom mogen wij met vrijmoedigheid leven uit zijn Geest, standhouden in verzoeking en uitzien naar zijn komst. □

Wilburt Laarman is *proponent-predikant van de gemeenten Alkmaar en Haarlem*

Luisteren naar God

DOOR ZIJN BOODSCHAPPERS

PhotoMagicWorld/Shutterstock.com

Luisteren lijkt normaal, maar is een van Gods belangrijkste gaven.
Een kind leert spreken doordat er eerst tegen hem wordt gesproken. Ontvangen komt vóór antwoorden, ook bij geloof. Geloof begint met God die tot de mens spreekt.

Tekst/Silbert Elizabeth

De Bijbel begint met Gods stem: 'God zei: "Laat er licht zijn," en er was licht' (Genesis 1:3). God is geen zwijgende Schepper. Door zijn woord brengt Hij licht, leven en orde in de chaos. Zijn spreken is krachtig; wat Hij zegt, gebeurt. Ook na de zondeval blijft God spreken. Hij zoekt Adam met de vraag: 'Waar ben je?' (Genesis 3:9). Zo roept God de mens uit zijn schuilplaats, confronteert hem met zonde en opent de weg naar herstel.

God spreekt om zichzelf te openbaren, zonde te tonen, mensen te redden en hun de weg naar leven te wijzen. Vaak gebruikt Hij mensen die Hij roept en uitzendt. Die worden profeten genoemd. Hun gezag komt niet uit hunzelf, maar van God die hen zijn woorden gaf.

Profeten spreken namens God

Een profeet voorspelt soms de toekomst, maar is in de eerste plaats Gods woordvoerder. Exodus 7:1 noemt Aäron de profeet van Mozes: zoals Aäron namens Mozes sprak, zo spreekt een profeet namens God. Hij verkondigt niet zijn eigen ideeën, maar Gods boodschap. Profeten verkondigen Gods wil, herinneren aan zijn verbond, wijzen zonde aan, roepen op tot bekering, waarschuwen en bemoedigen. Openbaring over de toekomst is niet bedoeld om nieuwsgierigheid te bevredigen, maar om vandaag in geloof, waakzaamheid en gehoorzaamheid te leven. Jesaja veroordeelde offers zonder recht en barmhartigheid (Jesaja 1:11-17). Amos riep op om het recht te laten stromen als water (Amos 5:24). Jeremia waarschuwde tegen vals vertrouwen op de tempel.

Christus is het middelpunt

De profetische boeken vormen samen één groot verhaal: Gods plan om mensen te redden. Dat plan vindt zijn vervulling in Jezus Christus.

Al in Genesis 3:15 belooft God dat het kwaad niet het laatste woord zal hebben.¹ Jesaja spreekt over de knecht die onze ongerechtigheden draagt (Jesaja 53:4-6). Jezus zei zelf: 'De Schriften getuigen over Mij' (Johannes 5:39). Na zijn opstanding legde Hij aan zijn discipelen uit wat in Mozes en de Profeten over Hem geschreven stond (Lucas 24:27). Profetie staat daarom nooit los van het evangelie. Zij wijst naar Christus: de Zoon van God die mens werd, voor onze zonden stierf, opstond uit de dood, in de hemel voor ons pleit en zal terugkomen als koning. Wie de profetieën leest zonder Christus centraal te stellen, mist het hart van Gods openbaring.

God spreekt door mensen

God gaf zijn boodschap aan gewone mensen. Mozes vond zichzelf geen goede spreker. Jeremia voelde zich te jong. Jona vluchtte. Elia raakte ontmoedigd. De Bijbel verbergt hun zwakheden niet. Zo blijkt dat profeten geen eigen gezag hebben, maar dat het van God komt die hen roept en woorden geeft.

Petrus schrijft: 'Mensen die namens God spraken werden gedreven door de heilige Geest' (2 Petrus 1:21). De Geest gebruikte hun taal en karakter. Hun persoonlijkheid bleef, maar de boodschap kwam van God. Een ware boodschapper vraagt vertrouwen niet in zichzelf, maar wijst naar Gods Woord en Jezus Christus.

Toetsen aan de Schrift

Omdat God door mensen spreekt, is toetsing belangrijk. Niet iedereen die Gods naam gebruikt, spreekt namens Hem. Jesaja zegt: 'Tot de wet en tot de getuigenis! Wie niet spreekt naar dit woord, kent geen dageraad' (Jesaja 8:20). De Schrift is de hoogste norm voor geloof en leven. Jezus bad: 'Uw woord is de waarheid' (Johannes 17:17). Paulus schrijft dat heel de Schrift door God is ingegeven en nuttig is om te onderwijzen, weerleggen, verbeteren en op te voeden (2 Timoteüs 3:16-17).

Geen profeet, prediker, traditie of ervaring staat boven de Bijbel. Ware profetie vervangt de Schrift niet, maar wijst erop en roept op tot gehoorzaamheid. Paulus schrijft: 'Heb geen minachting voor profetieën. Onderzoek alles, behoud het goede' (1 Tessalonicenzen 5:20-21). We mogen profetie niet afwijzen, maar ook niet zonder toetsing aannemen. Johannes schrijft: 'Onderzoek altijd of een geest van God komt' (1 Johannes 4:1). De beslissende vraag is: welke plaats krijgt Jezus Christus? Ware profetie belijdt Hem zoals de Schrift: Zoon van God, mens geworden, gestorven, opgestaan en terugkomend. Openheid en toetsing horen bij elkaar.

Christus en de vrucht

Jezus geeft een tweede toets: 'Aan hun vruchten herken je hen'. Vrucht betekent niet succes of populariteit, maar de uitwerking van een boodschap. Brengt zij mensen dichter bij Gods Woord? Groeit het geloof? Ontstaat liefde en gehoorzaamheid? Of juist angst, trots of afhankelijkheid? Ware profetie klopt met de Schrift, verheerlijkt Christus en brengt vrucht in gelovigen.

De gave van profetie

Joël voorzegde dat God zijn Geest zou uitstorten en dat zonen en dochters zouden profeteren. Petrus paste deze belofte op Pinksteren toe op de laatste dagen. Ook Paulus noemt profetie als een gave die dient tot opbouw, vermaning en vertroosting van de gemeente. Dat betekent niet dat iedere latere profetische boodschap hetzelfde gezag heeft als de Bijbel. De heilige Schrift blijft de door God geïnspireerde en beslissende openbaring waaraan iedere leer en iedere geestelijke ervaring moet worden getoetst.

Niet iedereen die Gods naam gebruikt, spreekt namens Hem

Een latere profetische boodschap voegt niets toe aan de Bijbel en mag geen nieuwe leer invoeren die niet op de Schrift is gebaseerd. Zevendedagsadventisten geloven dat deze gave ook zichtbaar werd in de bediening van Ellen G. White. Haar geschriften vervangen de Bijbel niet. Zij hebben een dienende taak: mensen terugbrengen naar de Schrift en wijzen op Christus. De Bijbel blijft altijd de hoogste norm voor waarheid.

Leren luisteren

We leven in een tijd met veel stemmen. Nieuws, sociale media, overtuigingen en ervaringen vragen onze aandacht. Niet alles wat overtuigend klinkt, is waar. Niet alles wat geestelijk lijkt, komt van Gods Geest. Daarom moeten we leren luisteren en toetsen. We mogen niet naïef zijn, maar ook niet cynisch.

Geloof begint met luisteren en groeit door te blijven luisteren

De vragen blijven: past deze boodschap bij de Schrift? Verheerlijkt zij Christus? Brengt zij de vrucht van de Geest? Leidt zij tot liefdevolle gehoorzaamheid?

God spreekt niet om nieuwsgierigheid te bevredigen, maar om mensen te redden. Hij waarschuwt uit liefde, corrigeert om te herstellen en openbaart de toekomst om vertrouwen te geven in Hem die de geschiedenis leidt.

De belangrijkste vraag is niet of God spreekt. De Bijbel getuigt van een God die spreekt van begin tot eind. Geloof begint met luisteren en groeit door te blijven luisteren. De vraag is: zijn wij bereid zijn stem te horen en Hem in geloof en gehoorzaamheid te volgen?

Sabbatschoollessen

Dit kwartaal bestuderen we in de sabbatschool: 'De gave van profetie'. Ik wens u veel zegen bij de bestudering van Gods Woord. □

Silbert Elizabeth is hoofd van het departement Sabbatschool en predikant van de gemeente Tempu pa Dios, Capelle aan den IJssel.

Eindnoot

¹ 'Vijandschap sticht Ik tussen jou en de vrouw, tussen jouw nageslacht en het hare; dat verbrijzelt jou de kop, jij bijt het in de hiel.'

Romolo Tavani/Shutterstock.com

A

13 juni 2026/Rotterdam
Deri Delson Andrade Borges,
Daisy Alberto,
Leovegildo Miranda,
Didiel Dalton Fernandes en
Edize Fernandes Silveira **A**

Een prachtige en speciale doopdienst in de Portugeessprekende adventgemeente in Rotterdam. In totaal gaven vijf mensen op deze bijzondere dag hun leven aan Christus door zich te laten dopen.

9 mei 2026/Den Haag
Suzy Muller **D**

Suzy kreeg Bijbelstudie van ouderling Renola Leandra en wilde graag haar geloof in Jezus bevestigen door de doop. De doophandeling werd verricht door Surrandy Selassa die hiermee zijn laatste doophandeling in Nederland uitvoerde vlak voor zijn vertrek naar Amerika.

B

B

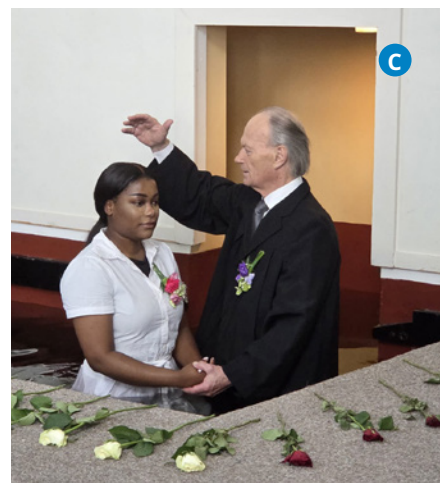
D

13 juni/Lelystad
Naisheline E.S. Rosa en
Chiedozie Ebenezer Nwasuka **B**

De doopdienst vond plaats op het terrein van de Speranza-kerk in Lelystad. De doop werd geleid door Charstar Rumbay en is het resultaat van een evangelisatiebijeenkomst van één week onder leiding van Rodney Blomhof. Deze dienst was een vreugdevolle gelegenheid als vrucht van het evangelisatiewerk en de geloofsbeslissing van beide deelnemers om Christus te volgen door de heilige doop.

30 mei 2026/Hilversum
Sibu Natala **C**

Een bijzonder feestelijke dag voor de gemeente Hilversum en in het bijzonder voor de dopelinge Sibu Natala. Zij vierde deze sabbat dat ze 23 jaar geleden werd geboren en wilde het dit keer samen vieren met de gemeente Hilversum. Met haar doop maakte ze duidelijk voor Jezus te kiezen. Een goed gevulde kerk was er getuige van en Ton Steens mocht de doophandeling verrichten.

C

28 maart 2026/Amsterdam
Cynthia Mara Santos Reginaldo,
Nayara Peres da Silva en
Leandro Pereira Dias **F**

Een feestelijke doopdienst in de Portugeessprekende adventgemeente in Amsterdam. Op deze bijzondere dag gaven drie mensen hun leven aan Christus door zich te laten dopen.

9 mei 2026/Amsterdam
Ecclesiastica Seyram Adjoa
Anto Gyasi,
Michael Asiedu,
Hillary Jonah,
Francis Agyei Opoku,
Richmond Sarpong,
Vanessa Osei,
ds. Godfred Asamoah,
Tracy Sarfo,
Abel Yeboah en
Silas Donkor **E**

De gemeente Amsterdam Ghanaian vierde een vreugdevolle doopdienst. De dienst werd geleid door ds. Godfred Asamoah. Op deze bijzondere dag werden negen gemeenteleden gedoopt.

17 januari 2026/ Den Haag
Núria Cambungo,
Petra Cambungo-Vigário,
Luiza Schouten,
Aristides Lemos,
Lukas Tori en
Joshua v.d. Linden **G**

Op sabbat 17 januari 2026 was het groot feest in Den Haag. Maar liefst zes jonge mensen die hun leven aan Jezus wilden geven. De doopplechtigheid werd uitgevoerd door de predikanten Surrandy Selassa en Wim Altink. Na de dienst konden de aanwezigen samen genieten van een heerlijke maaltijd.

PS

Ernesto Alberto Kroon
14 feb 1947 – 7 jan 2026

Ernesto Alberto Kroon was jarenlang een prominent en toegewijd lid van de Adventkerk. Met grote inzet diende hij als ouderling binnen de Rotterdamse gemeente Crooswijk (RISDAC). Later werd hij lid van de adventgemeente Tempu pa Dios in Capelle aan den IJssel, waar hij geliefd was en gewaardeerd werd.

De gemeente in Capelle herinnert hem als een trouwe dienstknecht van God, een steun voor velen en een man met een groot hart. Zijn geloof en toewijding blijven een inspiratie voor allen die hem gekend hebben.

Ruben Samson
25 aug 1935 - 16 jun 2026

Ruben Samson was net als zijn vrouw Sarah lid van de gemeente Huizen. De overledene is begraven op 22 juni 2026 in Anna Paulowna. De uitvaartdienst werd geleid door Charstar Rumbay, die ook het Woord van God bracht tijdens de dienst. Bij de begrafenis op de begraafplaats werd het gebed van toevertrouwing uitgesproken door Stennet Ross.

De gemeente Huizen leeft intens mee met de nabestaanden en bidt dat de Heer troost en kracht mag schenken aan de familie die achterblijft.

‘De HEER is nabij de gebrokenen van hart, Hij redt wie verbrijzeld zijn van geest.’ (Psalm 34:19).

A photograph of a couple standing in a vast, snowy landscape. They are seen from behind, embracing each other. The ground is covered in deep snow with visible footprints leading towards them. In the background, a large, snow-covered mountain rises, its slopes marked by dark, rocky outcrops. The sky is overcast and grey, creating a somber yet peaceful atmosphere. The overall scene conveys a sense of companionship and resilience in a harsh, cold environment.

*Geloof blijft niet stilstaan
Het krijgt handen en voeten
In luisteren
In delen
In gaan
We lopen niet alleen
En zeker niet voor niets
Want elke stap
Kan iemand dichterbij Jezus brengen*

Fotopoëzie (paratekst)/**Naomi Planting**

Van de voorzitter

Wereldwijde evangelisatie van start

Op het moment dat ik dit schrijf heb ik net een promotievideo opgenomen voor de wereldwijde

evangelisatie-actie die deze maand is begonnen. Voor deze grootscheepse actie wordt de hele adventistische gemeenschap in de wereld opgeroepen om samen met één stem de boodschap van verlossing te verkondigen en mensen te vertellen dat God een liefdevolle God is die van hen houdt. Het is een ultieme poging om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van Christus door het verkondigen van de drie-engelenboodschap en door Jezus centraal te stellen.

Zoveel mogelijk mensen bereiken met het evangelie

In de zomer van 2025 is de huidige voorzitter van de wereldkerk, Erton Kohler, gekozen tot voorzitter van de Generale Conferentie. Op de najaarsvergaderingen in oktober vorig jaar heeft Kohler zijn plannen voor 2025-2030 bekend gemaakt en heeft hij het project OneVoice27 geïnitieerd. De opzet is die van wat in de Engelse taal wordt genoemd een 'reaping campaign', een oogstfeest. Het is de ultieme poging van de wereldkerk om op dezelfde tijd in de hele wereld te evangeliseren

zoals we nog nooit eerder hebben gedaan. Doel is mensen te winnen voor Christus en het werk hier op aarde te beëindigen zodat Jezus kan terugkeren naar deze aarde. Adventisten geloven dat Jezus spoedig zal komen. De ontwikkelingen op wereldniveau laten zien dat wij ons steeds verder bewegen in de richting die ons met name in het Bijbelboek Openbaring wordt getoond. Dat betekent dat de tijd dringt en dat we haast moeten maken om deze wereld voor te bereiden op zijn komst.

Op 5 september, deze maand, gaat wereldwijd deze actie van start. De actie duurt een jaar en wordt afgesloten met een groot oogstfeest op 25 september 2027 in de landen waar adventisten vertegenwoordigd zijn.

Aanleiding

Het is 2000 jaar geleden geweest dat Jezus zelf zijn openbare dienstwerk is begonnen door zich te laten dopen in de rivier de Jordaan. Dit is de aanleiding voor een groot oogstfeest waarin veel mensen gedoopt zullen worden. Op grond van de profetie in Daniel 9 geloven adventisten dat Jezus in het najaar van het jaar 27 gedoopt is. De wereldkerk wil dit markeren door een ultieme poging te doen zo veel mogelijk mensen te bereiken met het evangelie.

Nederland

Alle unies in de wereld worden opgeroepen hieraan mee te doen. Ook in Nederland willen wij hier bijzondere aandacht aan geven. We dagen gemeenten uit om het komende jaar te laten zien wat zij tot stand kunnen brengen. We vragen aan leden wat zij kunnen betekenen om dit initiatief te ondersteunen. De landelijke kerk zal zich inzetten om dit zo goed mogelijk te faciliteren, te ondersteunen met trainingen en alles zo goed mogelijk te laten verlopen. De wereldkerk zal grootschalig Bijbelstudies en presentaties digitaal beschikbaar stellen. Media-centra over de hele wereld zullen deze online beschikbaar maken. De uitdaging is om mensen die onlinestudies volgen in aanraking te brengen met een plaatselijke adventkerk. De lokale gemeenten zullen deze mensen moeten ontvangen op een goede manier en hen verder begeleiden naar de doop en een volwassen geloof.

De vraag die de wereldvoorzitter stelt is: **'Are you in?'**

Doet u ook mee?

Laten we samen bidden voor de uitstorting van de Geest zodat velen openstaan voor het evangelie. ☐

Rob de Raad is voorzitter van de Nederlandse Adventkerk

